

குத்துமான

நாளன் புக் சென்றார்

57A, மூவீண ரெட்டா

த. குத்துமான
சுமார்தான நீதான்

தாம் தியாகம் செய்கிறோன் கீழ்க்கு அவன் தக்க
கூறித்திரிவதேன்றே.
அரசியல் வாதி தியாகம் செய்கிறேன் ஆலோ
அதைக் கூறித்திரிகிறேன்
தியாகம் செய்தேன். என்ற சொல்வதைத்
தியாகம் செயல்தே மேலான தியாகம்.

1977

5 மக்கம்

ஒருவர்: அந்தப் பெண்ணைச் சுற்றி ஒரே
பெண்கள் கூட்டமாக இருக்கு
யாராவது சினிமா நட்சத்திரமோ?

மற்றவர்: இல்லை....அது அபேட்சைர் மனைவி
லலிதா ஜுவலையில்
வாங்கிய நாகரிக நகைகளை அணிந்த
திருக்கிறோன் அதைப் பார்க்கத்
தான்.

- ★ மனங்கவர் ரகங்கள்
- ★ மாற்றுக் குறையாத தங்கம்
- ★ சிந்தை கவர் டிடைள்கள்
- ★ சித்திர வேலைப்பாடு
- ★ நாளுக்கு நாள் மாறும் நாகரிக வடிவங்கள்

நங்கையர் மனம் நாடும்
தங்க வைர நகைகளுக்கு

நம்பிக்கை வாய்ந்த ஸ்தாபனம்

ல லி தா ஜீ வ லி றி

இல. 133, கஸ்தாரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

உரிமையாளர்:

செல்லையா இந்திரசித்து

மூன். 1977

நாள். 14

சுவை. 7

செய்தொழில் தெய்வம்
சிரிப்பே சீவியம்

ஒருகாலம் இமயமலை உச்சியில் தமிழ்னின் கொடி பறந்தது

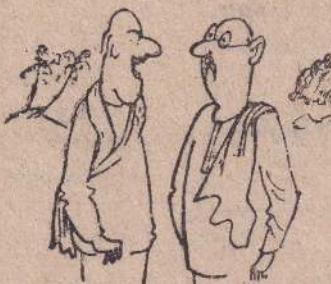
என் இப்பவும்
பறக்குது.....வேட்பாளரின் காரியாலய முகுகளில் பறக்குது.

—0—

தேர்தலுக்கும்
தேருக்கும் உள்ள விதி
தியாசம் என்ன
சொல்லு பார்க்கலாம்

தெரியவில்லையே!

தேரை ஆண்டவன் பக்தர்கள் ஒரு
திசை இழுப்பார்கள். தேர்தலில் பொதுமக்களை
நாலு திசையும் இழுப்பார்கள் அாசியல் பக்தர்கள்.

—0—

ஒரு தொகு
திக்கு ஒரு டசின்
அபேட்சராக இம்முறை போட்டி
போடுகின்ம.....கவலையாயிருக்கு.

என்ன கவலை உணக்கு
அதிலே அரை டனின் கட்டுக்காக எடுக்குமோ
தெரியாது.

ஒருவர்: எங்க வேட்பாளர்களை நினைக்க
நவக்கிரகங்களின் ஞாபகம் வருகுது.

மயிலர்: ஏன்?

மற்றவர்: நவக்கிரகங்களும் ஒரு திசை
பார்ப்பதில்லை.

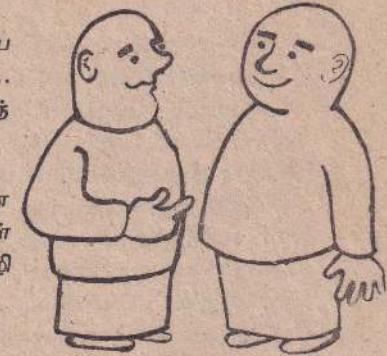

அந்த ஏழைகள் எல்லாருக்கும் அந்த அபேட்சர் குடைநன்கொடை செய்திருக்கிறார்.

கூரையில்லா வீடுகளில் வெய்யில் மழைக்குப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு.

வேட்பாளர்களைத் தனியே
போக விடுகிறார்களில்லை.....
நிழல்போல் ஆட்கள் தொடர்ந்தபடிதான்.

காளில் ரேட்டில் போன
வர்களுக்கு எங்க ஒழுங்கைகள்
முடுக்குகள் தெரியாது வழி
காட்டுகிறார்கள்.

அப்பா எங்க போயிட்டார்
கோயிலுக்கு கும்பிட.....
அவர்தானே சாமி கும்பிட
மாட்டப்பரே?

கோயிலில் கும்பிடுபவர்களைக்
கும்பிடப் போய்விட்டார். அவர்
தேர்தலில் நிற்கிறார்.

ஒருவர்: ஒரு சந்தோஷமான செய்தி.....என்ன
மகனுக்கு கொம்பனியிலே வேலை கிடைக்கிறுக்கு.

மற்றவர்: கொம்பனி உத்தியோகம் பென்னலாத உத்தியோகம்..... போய்த் தலைக்கூடு சொல்லு.

நாட்டுப்பற்று

ஒருவர்: கடவுளே... நான் சொல்கூடுவேண்டும் இரண்டு போத்தல்
பிடித்தனன்.

பாரதியின் குறும்பு

பாரதியாரிடம் தனிப் போக்குவரை உண்டு. அவை புதியதில் ஆசை, நெந்ததில் வெறுப்பு, பேசும் பொழுது கிளிபோலக் கொஞ்ச வேண்டும், கர்ண கட்டுமாக பேசுதல் கூடாது. பேச்சே ஒரு சங்கீதம் போல் அமைய வேண்டும் என்பதே. ஒரு நாள் வீட்டில் அணிவரும் உரத்து குருவில் சற்றுக் கடுமையாக பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பாரதியார் திடீரென வந்து ஹர்மோனியத்தின் எல்லாக் கட்டைகளையும் அழுத்திக்கொண்டு சுருதி பேர்ட்டார். திடுக்கிட்டு பேச்சை நிறுத்திவிட்டு எல்லாரும் நிமிர்ந்து பார்த்தபோது பாரதியார் சிரித்தாராம். அவரது செய்கைக்கு பொருள் என்ன என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே அவரே “உங்களது இனிமையான சம்பாஷனை என்காதுக்கு இவ்விதமதான் இருந்தது. இனியாலும் இல்லிதம் அபஸ்வரமாக பேசாதீர்கள்” என்று கூறினாராம்.

பள்ளிப்பக்கடி

இரு சமயம் எங்கள் கல்லூரியில் உள்ள மாணவ மாணவியர் சுற்றுலா ஒன்றிற்கு ஏற்பாடு செய்து தங்கள் பெற்றேரிடம் பணமும் வாங்கி ஆசிரியரிடம் கொடுத்து போகவேண்டிய நாள் நிச்சயித்து பஸ்ஸிற்கும் பதிவு செய்தார்கள். அந்த நாள் வந்த நாங்கள் யாவரும் புறப்பிறுவரே நிறுவியா ஹட்டன் இடங்கட்டுப் போய்

இத்து எங்கள் மாநடந்தது

அதில் சொற்பொழிவும் இடம் பெற்றது. அப்போது கமலான்ற பெண் பேசும்படி அழைக்கப்பட்டாள். “கமலா என்பவர் தான் போய்வந்த நுவரெவியா. ஹட்டன் இவை களைப்பற்றி ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்துவார்” என்று ஆசிரியை கூறிவிட்டு உட்கார்ந்தார். கமலா என்ற மாணவி எழுந்து பேசத் தொடங்கியதும் சகோதர சகோதரிகளே என்று விட்டுக் கூட்டத்தைக் கண்டதும் கூச்சமும் பயமும் ஏற்பட்டு பேசுமுடியாது நடுங்கிப் பேசுக்கும் உள்றத்தொடங்கி அந்தரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். இதைக்கண்ட ஆசிரியை “மாணவ மாணவியர் களே இப்போ கலா என்ற மாணவி நுவரேவியா ஹட்டன் என்பன எப்படியிருக்கும் என்பதை நடித்தே உங்கட்குக் காட்டிவிட்டார்.” என்றதும் மண்டபத்தில் சிரிப்பும் விசில் சத்தமும் உண்டாயின்.

நா. மங்களேஸ்வரி
குருநாகல்.

ரோமாபுரியில் முன் காலத்தில் மக்கள் கல்லண்டர் வைத்துக் கொண்டதில்லை. ஒவ்வொருமாதமுதல் நாளிலும் ஊர்ப் பணியாள் ஒருவன் புது மாதப்பிறப்பைக் கூவிச் செல்வான்.

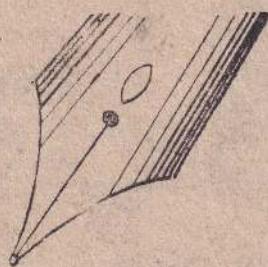
எங்கள் ஊளிலும் எங்கள்வீட்டுக்கு. இப்பவும் ஒருவர் அப்படிக் கூவிப் போகிறார்.

யார் அவர்?

வீட்டுச் சொற்தக்காரர் வாடகைப் பணத்திற்கு

ச. ரா. பா.

இதயக் கலம்

தரமான சிறு கடைகளை இன்று நாம் சிரித்திரனில்தான் படித்து வருகின்றேம். சிறுக்கை இலக்கியவளர்ச்சிக்கு நீங்கள் ஆற்றும்பணி அளப்பரியது. சென்ற இதழின் துறவியின் இல்லறம் நல்லதோர் படைப்பு.

செல்வி காந்திமதி
சேஞ்சிராசா
புத்தார்.

மெயில்வா கனத் தாரின் “பெருந்தகையின் குறுநகை” சிவசக்தியின் கவிதை “தாகம்” பாராடிற்குரியவை.

ரா. மணிமாரன்
திருகோணமலை.

சித்திராவின் இலக்கியச்சாரவில் இருந்துவரும்தென்றல் மனோரம்யியாக இருக்கிறது. சித்திராவின் பேன ஊற்று வற்றுமலிருக்க வாழ்த்துகிறேன்.

க. சிவகுமார்
கரவெட்டி.

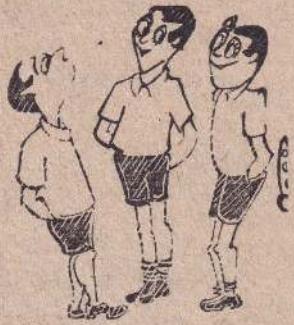
சென்ற இதழ் கதைத்தேன் இதையத்தை தொட்டது என்ன நெகிழ்த்தது.

செல்வி: கமலாம்பிகை
ராஜ்கோபால்

ஒருவர்: என்னுடைய மகன் விசுவாடு போய்த் தொட்டம் செய்ய விரும்புகிறேன்.

மற்றவர்: ஏன் கஷ்டப்பட விரும்புகிறேன்...தேர்தலில் நிற்கச் சொல்லு.

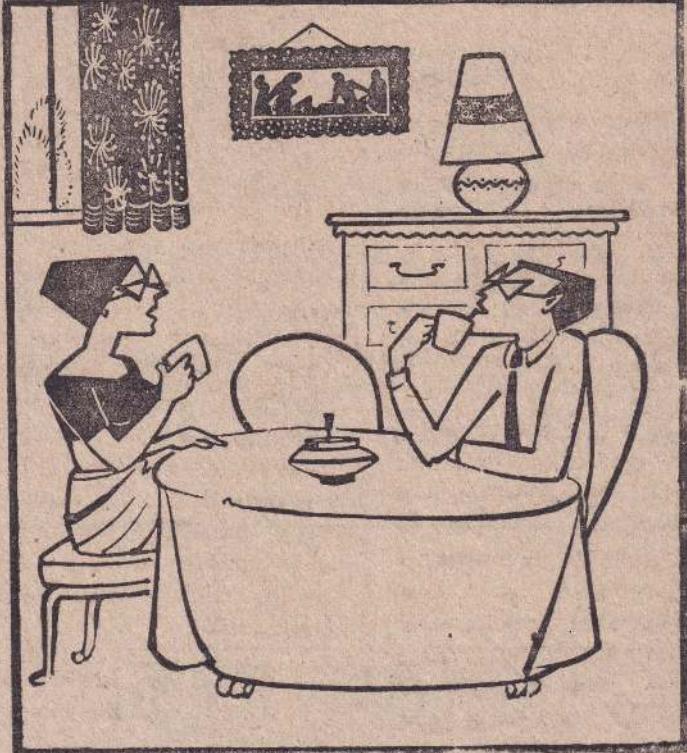
Mrs. L. டாமோட்ரஸ்.

பாலு:

தேர்தல் காலம் நாங்களும் வெட்பாளர்களுக்காக கத்தித் திரிகிறம்..... எங்களுக்கு சாராயத் தண்ணி ஊத்தாவிட்டாலும் ஈக்கரைத் தண்ணி ஊத்தினு வென்ன?

— அதிமதுரம் —

Mrs. டா. டார்லிங்

Mr. டா. யேஸ் டார்லிங்

Mrs. டா. வட இஸ் புள்ளடி டார்டிங்?

Mr. டா. அது டார்லிங் கராட்டி மாதிரி ஒரு அடி

Mrs. டா. ஒ மை கோட்ட...அந்த மெம்பரை புள்ளடி களிலிருந்து காப்பாற்ற வேணும். எல்லாரும் அவருக்கு புள்ளடி போடப் போருங்களாம்.

கணவன்:

நீ எந்தக் கட்சிக்கு வோட்டுப் போடப் போகிறோ?

மனைவி:

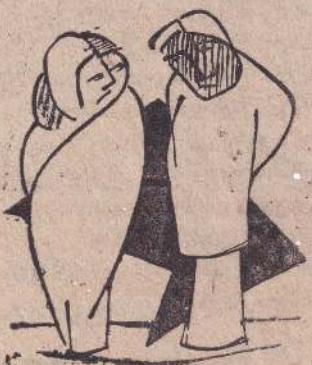
சிங்கப்பூர் நெலெக்ஸ் உடுத்து வந்தா ஒரு வெட்பாளர் மனைவி..... அவ்வின் கட்சிக்கு ஷ..... அழகா டிசென் போட்ட சாரி.

மனைவி: நான் எந்தக் கட்சிக்கு “வோட்” போடுவதென்று தெரிதெரியவில்லை.

கணவன்: ஏன்?

மனைவி: மேடையில் ஒரு கட்சிக்காகப் பேசிறீங்க... நித்திரையில் ஒரு கட்சிக்காகப் பேசிறீங்க

— அதிமதுரம் —

தூத்துக்குடி நூல்

சிதை(வு)

நீண்ட காலமாக நோயால்வாடிய அந்சப்பெண் அழுவதற்குக் கூட பெஸமில்லாது, தற்கொலை செய்து இரந்த அந்த இளைஞனின் அருகில் இருந்தபடி கண் ணீர் வடித்தாள்.

மரண விசாரணைக்காக அங்கு வந்த பொலீஸ் அதி காரி “அவன் என்ன காரணத்துக்காகத் தற்கொலை செய்து கொண்டான்” எனக் கேட்டார்.

“இவன் என்னுடைய மகன் - நான் இரந்துவிட்டால் என்னுடைய இறுதிக் கடன்களைச் செய்வதற்கு பணமில்லையே என்ற கவலையால் தற்கொலை செய்து விட்டான்” என்று கலங்கியபடி முன்கினான் அவன்.

— தேனுகா —

உயர்த்தினங்கிறை

உயரம்

தென்னை மரத்தின் உச்சியில் இருந்த இளைரைப் பார் தது கீழே கழனிச் சேற்றில் இருந்த நெற்கதிர், “ஐயா! நீங்கள் எவ்வளவு உயரத்தில் இருக்கிறீர்கள் உலகம் அண்ணார்ந்து பார்க்கும் உயரத்தில் நிலவைப் போலவும் நட்சத்திரங்களைப் போலவும் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் கிப்பே மதிப்பு” என்று வான ஸாஸப் புகழ்ந்தது.

இளநீருக்கோ நெற்கதிரின்

புகழ்ச்சியை நினைக்கச் சிரிப்புத் தான் வந்தது ‘‘தம்பி, விஷயம் தெரியாமல் பேசுகிறேய். நேற்றுக் கூட எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த பழுத்தேங்காய் கீழே விழுந் து சிதறியதை நீ காணவில்லையா?’’ என்று நெற்கதிரிடம் கவலையோடு சொல்லிற்று இளநீர்.

இளநீர் பின்பு இரண் டு வார்த்தைகள் சொன்னது.

“உயரத்தில் இருக்கிறவன் துயரத்தில் இருக்கிறவன்”

— காசி ஆனந்தன் —

★ அனுவூலம்

மெய்யனரவு

தன் ஒரே மகளுடன் கிணற்றடியில் நின்று அந்தப் பெண் சொன்னான்.

“மகளே உன் அப்பாவின் கொடுமைகளைத் தாங்க முடிய வில்லை நாங்கள்” இந்த கிணற்றுள் குதித்து விடுவோம்.

மகள் கேட்டாள் “கிணற்றுள் விழுந்தால் ஞானிருமே வேண்டாம் நாங்கள் வீட்டிற்குப் போவோம்.” மகள் இழுக்க-தாய்ப்பாசம் பின்தொடர்ந்தது.

□ சிவஞானி

★ குடிக்கங்கள்

தூத்துக்குடி நூல்

விஷமிகள்

காட்டு வழியில் ஒரு மறை விடத்தில் சுருண்டு கிடந்த அந்த நாகபாம்பை அவன் கண்டான் அவசரமாக ஒரு கம்பை எடுத்து வந்து அப்பாம்பைக் கொல்லு வதற்கு அக் கம்பை ஓங்கினான். பாம்பு கேட்டது.

“என் என்னைக் கொல்ல வருகின்றாய்?”

“நீ மனிதனின் பரம எதிரி”

“எவ்வகையில்”

“எம் இனத்தை உன் விழுத் தால் வேதனைப் படுத்துகின்றாய் கொல்லுகின்றாய்.”

பாம்பு தலைசாய்த்துக் கேட்டது.

“உங்கு மனித இனத்தின் இல்லற வாழுக்கையில் அக்கறை யுண்டா?”

“ஆம் அதற்கரகவே உன் ஜைக் கொல்லப் ‘போகின்றேன்’”

“உன்முயற்சி நல்முயற்சியே ஒன்று தெரியுமா? இந்த நாற் றுண்டில் இரந்த லட்சக் கணக்கான உயிர்களை உன் மனிதனுந் தான் கொன்று குவித்தது. அவர் களையோ அவர்களின் சந்ததி யையோ என்ன செய்யப் போகின்றாய்.”

அவன் கை கை நடுங்கின. கம்பு தானுகவே கீழே விழுந்து அவன் அங்கிருந்து நகரிந்தான்.

— பற்குணம் —

ஒருவர்: அவர் தமி மின் ப பற்றில் தானே தேர்தலில் நிற்கிறோர்.

மற்றவர்: யார் சொன்னது குரிமேட்டில் ஒரு புள்ளடியிருப் பதால் நிறைய வோட் விழும் என்று யாரோ ரேகை சாஸ்திரம் சொன்னாராம்.

இணையாமையில் —

இணையில்லா

இனம்

இன்று எமக்குள் இருக்கும் போட்டி பூசலை நினைக்கும்போது சிரி திராவி வீல் படித்த தனுக்கொன்று ஞாபகம் வருகிறது. “குருதெவா... கடவுள் எப்போ சிரிக்கின்றூர்” என்று சீடன் கேட்க குருதெவர் “சீடா... ஒரு ஒற்றுமையில்லாத இனம் தனது உரிமைக்கு போராடும் போது சிரிக்கின்றூர்” எனப் பதில் கூறுகின்றார். கடவுளென்ன நாம் உரிமைப் போராட்டம் நடத்தும் சிங்கள் ஆட்சியாளருமே எமது ஒற்றுமையில்லா மக்களின் போர் கோலத்தை நினைத்துச் சிரிப்பார்கள்.

ஒரு சமயம் ஒரு பண்டிதர் “அறுபத்தினாங்கு கலைகள் அறிந்தவன் தமிழன்” என்று தமிழன் பெருமை பேசிக் கொண்டிருந்தார். அதற்குப் பக்கத்திலிருந்த வர்” “உண்மைதான் அறுபத்தி நாங்கு கலைஞர்கள் தெரிந்த தமிழனுக்கு ஒரு கலைஞர்கள் தெரியாதே! ஒற்றுமையாக இருக்கும்

கலைவண்ணம் அவனுக்குத் தெரியாதே” என்றார். பண்டிதரோ பேச ஏதும் தெரியாது வாய் டைத்து நின்றார்.

இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒருவர் தமிழினத்தை யூத இனத்திற்கு ஒப்பிட்டுப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அதை கேட்டுக்கொண்டிருந்த எனது நண்பன் “ஏனையா யூத இனத்தை தமிழினத்திற்கு ஒப்பிட்டு அந்த இனத்தை அவமானப்படுத்துகின்றீர். யூத இனமென்ன தமிழினம் போல் ஒற்றுமை தெரியாத இனமா என்ன” என்றார். அதைக்கேட்டு அழுவதா சிரிப்பதா என்று நான் நிலை தடுமாறி நின்றேன்.

“பிரித்தானியர் பிரித்து ஆழுவதில் வல்லுவனர். தமிழினத்தைப் பிரித்து ஆட்சி செய்வதில் அவர்கள் ஏதும் சிரமம் கண்டிரார்கள் என நான் சிந்திப்பதுண்டு. எனபிரித்து ஆட்சிபுரியும் ஆப்பாகிய யாப்பையும் தமிழினத்திடம்தான் கற்றுக் கொண்டார்களோ என்று கூட நான் என்னுவதுண்டு.

பலவருடங்களுக்கு முன்னர் மகுடியாரிடம் ஒருவர் கேட்டார் “மூன்று தமிழர்கள் ஒரு ஜனசங்காரமற்றதீவில் சந்தித்தால் என்ன செய்வார்கள்?” என்று. அதற்கு மகுடியார் “சங்கம் அமைப்பார்கள் சண்டை பிடிப்பார்கள்” என்று இரத்தினச்சுருக்கமாக பதிலளித்திருந்தார். இத்தனை ஆண்டுகளின் பின்பும் இன்றுள்ள நிலையில் பார்க்கும் போதுகூட அந்தப் பதில் எவ்வளவு அர்த்த புஷ்டியானது என்பது தெளிவாகிறது.

ஸ்ரீவீலூகின்ஸ்திரி

சீரீத்தீந

தகப்பனார்: என் மகள் இப்போ எப்படி?

உச்சர்: இப்போ கொஞ்சம் உயர்ந்திருக்கிறுன்.

தகப்பனார்: அப்படியா சந்தோஷம்

உச்சர்: ஆமாம் இப்போ நூற்று ஹீல்ஸ் செருப்புப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறுன்.

கௌரி —

ராமு: டேய்! சைக்கிள் சில லுக்குள் காலைக் கொடுத்த குழந்தை எப்படிக் கத்தும்.

சோமு: அம்மா அம்மா என்று.

ராமு: இல்லை “வீல் வீல்” என்று கத்தும்.

மனேஜர்: எங்கள் காரியா லயத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு வேகநடைப் போட்டு ஒன்று வைக்கப் போகிறேன்.

நண்பர்: எதற்கு?

மனேஜர்: எல்லாரும் லேட்டாக வருகிறார்கள்

ஆஸ்தி கர்: அதிசயமா இருக்கே முன்பெல்லாம் பிரயாணங்களென்றால் சம்பா போவிர்கள் இப்போ பஸ் பயணத்துக்குக்கூட கோவிலில் வந்து தேங்காயுடைத்துக்கும்பிடிகிறீர்களோ?

மற்றவர்: இப்போ வழியில் துவக்கைக்காட்டி பஸ்லில் கொள்ளையடிப்பதாக பேப்பரில் வருகிறது.

ச. ரா. பா. சர்மா

தி. முருகானந்தம் அக்கரைப் பற்று.

கே. அரசியல்வாதி மனி தனை எப்படி மதிக்கின்றன?

ப. வயிறு இருக்கிறது என்று மதிப்பதில்லை வோட் இருக்கிறது என்றுமதிக்கிறேன்.

த. சிவசெல்வன் முஸ்லீத்தீவு

கே. ஒரு நகைச்சலை சம்பவம் கூறும் பார்க்கலாம் மகுடி யாரே?

ப. திரும் ண மொன் றிற்குப் போயிருந்தேன். தாவி கட்டும்போது நாதஸ்வரகாரர் வாசி த்தபாட்டுஎனைச்சிரிப் பில் ஆழ்த்தியது. அவர் வாசித்த பாட்டு என்ன தெரியுமா? “துணிந்தபிள் மனமே துயரங் கொள்ளாதே” என்ற பாட்டுத்தான்.

ரெ. முத்துவிங்கம் யாழ்ப்பானாம்

கே. மோட்டல் எப்படிப் பட்டதாக இருக்கவேண்டும்.

ப. சாக்கடையாய் இருக்கக் கூடாது எம்மைச் சாகலைக்கும் கடைகயா கவும் இருக்கக்கூடாது.

த. சிவராசா மட்டக்களப்பு.

கே. தமிழ்ப்படம் பார்க்கும்போது உம்மைக் கவர்வது எது?

ப. ‘எக்ஸிட்’ என்னும் அறிவிப்புப்பலகை

சி. குலேந்திரன் புளியங்கூடல்

கே. மகுடியாரே மரக்கட்டையை உம்மிலும் மேலாக மதிக்கிறேன்.

ப. மரக்கட்டை உண் நுடன் உடன்கட்டை ஏறிமல்லவா.

வி. தர்மகுலகிங்கம் யாழ்ப்பானாம்.

கே. அரசியல்லாபம் கருதி கட்கி மாறுபவர்கள் பற்றி உமது கருத்து?

ப. கட்சி(தம்) இல்லா தவர்கள்.

அப்துல்ஜூபார் அடம்பன்.

கே. மனமான பெண் இன்றுபெற்றேர்விட்டை மதித்து நடக்கின்றாளா அல்லது மாயி மாமன் விட்டை மதித்து நடக்கின்றாளா?

ப. தியேட்டரை மதித்து நடக்கின்றாள்.

சி. கண்ணன் கரவெட்டி.

கே. என்னைக் காதலித்த வள் கைவிரித்து விட்டாள் உயிர் வாழலாமா?

ப. டாக்டர் கைவிரித் தால்தான் தம்பி உயிர் வாழ முடியாது.

மு. தாமோதரம் திருகோணமலை

கே. தமிழ் பிரதேசங்கள் குடுள்ள பிரதேசங்களாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

ப. வயிற்றெரிச்சலின் காங்கை.

எம். ஏ. ஹமீம் கணவாஞ்சிகுடி

கே. ஒரு பணக்காரப்பெண் எப்போது கவலைப்படுகின்றன பிச்சைக்காரப் பெண் எப்போது கவலைப்படுகின்றன.

ப. அழகில்லாமல் குழந்தை பிறந்தால் பணக்காரப் பெண் கவலைப்படுவாள். அங்கை குறைவில்லாமல் குழந்தை பிறந்தால் பிச்சைக்காரப் பெண் கவலைப்படுவாள்.

ச. சிறீதரன் விஸ்வமடு.

கே. நிர்வாண நாகரீகத்தை நீர் ஆதரிக்கிறோ?

ப. பதவியிலிருப்போர் நிர்வாணமாக இருப்பது நல்லது. “பொக்கட்டு” இருக்காதே லஞ்சம் வாங்கி வைப்பதற்கு.

ம. சின்னத்துரை கிளிநொச்சி

கே. வரதட்சினை வாங்கும் மாப்பிள்ளை பற்றி உமது கருத்து

ப. தினையில்துவர் அகிறினை ஆடு மாடு ஏருமை போல் பணத்திற்கு வாங்கப் படுகிறார்வல்லா

வ. ராணி மன்னர்.

கே. தலையெழுத்து எப்படிப் பட்டது.

ப. அதை 'மில்டன்'
போட்டும் அழிக்க முடி
யாது.

ந. ராஜன் உடப்பு

கே. மிருகங்களுக்கும் பேச
தெரிந்தால்?

ப. அதுகளின் பேச்சை
யும் மேடையில் கேட்டு
சுகிக்கவேண்டிய நிலைமை
ஏற்படுமே.

த. நகுலன் பருத்திதுறை

கே. அரசியல் வாதிக்கும்
பொதுமக்களுக்குமில்லை
வித்தியாசம் என்ன?

ப. வேட்பாளராகஇருக்கும்
கும்காலம் அவரின் நாளை
யக்கயிறு எங்கள்கையில்
அவர் எம். பி. யான்
பிள் எங்கள் நாளையக்
யிறு அவர் கையில்.

கி. தாரணி சாவகச்சேரி

கே. கடவுளை நினைப்பதால்
என்ன நன்மை?

ப. எமது கடன்காரரை
எமது அரசியல் வாதி
களை கொஞ்ச நேரம்
மறந்து நிமத்தியாக
இருக்கிறோமல்லவா.

த. வரதராஜன் மட்டிகுளி

கே. கடவுள் மனிதனை என்
நாலு கால்களுடன் படைக்க
வில்லை?

ப. கியூவின்நீட்டு கூடி
விடும் என்பதால்.

கி. ஏ. ஹமீட் முறுங்கள்

கே. பக்தனுக்கும் அரசியல்
வாதிக்கும் உள்ள வேற்றுமை
என்ன?

ப. பக்தனுக்குத் தோப்
புக்கரணம் தெரியும்

அரசியல் வாதிக்கு குட
துக்கரணம் தெரியும்,
த. அன்பழகன் அனுராதபுரம்

கே. கராட்டி அடிகாரனுக்
கும் கடத்தல் காரணத்துக்கும் உள்ள
வித்தியாசம் என்ன?

ப. கராட்டி அடி ஒருத்
ஸைப் பாதிக்கும் கடத்
தல் நாட்டு மக்கள் அனை
வரையும் பாதிக்கும்.

சி. வேல்முருகு அனைவீ

கே. மதியாதார் முற்றம்
மிதிப்பவன் எப்படிப்பட்டவருகை
இருப்பான்?

ப. வேட்பாளனாய்
இருப்பான்.

இ. சாம்பழர்த்தி திருகோணமலை

கே. அரசியலாதிக்கு நீர்
கறும் புத்திமதி என்ன?

ப. ஒரு பெண் தன்
உடையை அடிக்கடி
மாற்றுவதுபோல் கட்சியை
மாற்றிக் கொள்
ளக் கூடாது.

த. சிற்வாணி முகத்துவாரம்

கே. மகுடியரோ... முடன்
கொடைவள்ளலாக இருந்தால்?

ப. பிச்சைக்காரனுக்குப்
பிட்டா பாத்திரம் தங்
கத்தால்செய்து கொடுப்
பான்.

வே. காராளசிங்கம் ஈச்ச
மோட்டை

கே. உண்மைச் சிரிப்பிற்கும்
பாசங்குச் சிரிப்பிற்கும் உள்ள
வித்தியாசம் என்ன?

ப. ஒன்று உள்ளக் கம
லம்...மற்றது உதட்டுக்
கமலம்.

ப. செல்வம் வேலணை.

கே கலைப்படிப் பட்டதாக
இருக்க வேண்டும்?

ப கணமழியும் குமிழி
யாக இருக்கக் கூடாது
காலத்தால் அழியாக
கோபுரமாக இருக்க
வேண்டும்.

செல்வி ராதிக்கா முத்துத்தப்பி
கரவெட்டி

கே அண்மையில் உம்பைக்
கவர்ந்த கலை நிகழ்ச்சி எது?

ப சென்தோன்ஸ் கல்
ஹரி மண்டபத்தில் நட
ந்த ரங்கா விவேகானந்
தனின்குச்சப்பிடிநடனம்
ரங்காவின் விவேகமான
ஆண்த நடனத்தை
சொற்களால் சொல்ல
முடியாது, அது ஒரு
அப்சரசியின் நடனம்.

இ. தியாகு நாவற்குளி

கே தமிழினம் இன்று அனு
தாபத்திற்குரியவர்களாக இருக்க
கிளரனர் காரணம் என்ன?

ப அனுதாபத்திற்காக
வோட்டுப் போடுவதால்
இந்த நிலை.

ச. நாதன் பரந்தன்

கே ஆங்கில இலக்கியத்தில்
நம்மவர் ஏதும் சாதனை புரிந்தி
ருக்கின்றார்களா?

ப கவிஞர் தம்பிமுத்து
இன்று இங்கிளாந்தில்
கொடிகட்டிப் பறக்கின்
ரூரே.

□ எஸ். மழுரன் கரவெட்டி.

கே. பாரதி உயிர் பெற்று
வந்து தேர்தல் பேச்க ஒன்றைக்
கேட்க நேர்ந்தால்?

ப. நாக்கு வளர்ந்திருக்க
குதே என்று ஒரு கண
லை ஆளந்தக் கண்ணி
ரும் நாடு வளரவில்லையே
என்று மற்றக் கண்ணால்
சோக்கன்னீர் வடிப்
பார்.

யாழ் நகரிலே

சுலவிதமான

நிரிறைக்கும் இயந்திரங்கள்

மின்சார மோட்டார்கள்

விவசாயத் தெளிக்குலீகள்

விவசாய மருந்துகள் பெறுவதற்கு
நம்பிக்கையான ஒரே இடம்

உங்கள் அகம் ஒளிவிச்

எங்கள் நால்கள்

- ★ பாலர் கதை புஸ்தகங்கள்
- ★ இந்திய வார மாத சஞ்சிகைகள்
- ★ பிரபல இந்திய எழுத்தாளர்களின் சரித்திர சமூக நாவல்கள்
- ★ வீரகேசரி நால் வெளியீடுகள்
- ★ இலங்கை தினப் பத்திரிகைகளும் புஸ்தக வெளியீடுகளும்.
- ★ சிரித்து சிரித்து சிந்தனைய வளர்க்கும் சிரித்திரள்...

அனைத்திற்கும்

இங்கே விழயம் செய்யுங்கள்

இராஜேஸ்வரி பிராமணீள்

ஹோட்டல்

(ஹோட்டல் புகையிரத நிலையத்திற்கு எதிர்ல்)

69, ஒல்கொட்ட மாவத்தை

கொழும்பு 11

தொலைபேசி எண் 25939

திருச்செல்வம் அன் கோ

ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

Space donated

by

a

WELL WISHER

இறைவா நீ பெரியவன் தான்!

விதி என்ற ஒரு தோட்டா வில் எத்தனை வேட்டுக்களைத் தீர்த்து விட்டாய்.

முயற்சியைத் தொடங்கும் வல்லமையை மனி தணிடம் கொடுத்தாய்.

முடிவுரையைக் கொடுக்கும் கடைசி அத்தியாயத்தை நியே வைத்து விட்டாய்.

உலகம் உருண்டை என்றான் ஒரு மறுமலர்ச்சிக்கால அறிஞன்.

அவனைப் பிடித்துத் தீயிலிடு என்று கட்டளை பிறந்தது.

உண்மை கடும் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவா இப்படியொரு நாடகம்.

இறைவா நீ பெரியவன் தான்

ஓ.....இறைவா.....நீ பெரியவன் தான்.

நூறு வருடங்கள் வாழ்வது எப்படி என்று ஒரு நூலை ஓர் அறிஞரைக் கொண்டு ஏழுத வைத்தாய். ஆனால் அவரின் வாழ்வினை அறுபது வயதுடன் முடித்து விட்டாய்.

விலக்குப் பிடித்தவன் வாழ்க்கையை இடையிலேயே முடித்து விடுகிறாய். அவ்வளவுதான் உன் விதி என எழுதி விடுகிறாய்.

ஓ.....எம்.....இறைவா.

அரசியல்வாதி I “உமது செல்வாக்குக் குறைந்த காரணம் என்ன?”

“மக்களுடன் அதிகம் பழகியமை”

அரசியல்வாதி II “அரசியலில் உங்கள் செல்வாக்குக் குறைந்த காரணம் என்ன?

“மக்களுடன் அதிகம் பழகியமை”

99 யானைகளைச் சுட்டவன் ஒருவனை நான் கண்டேன். என்னெடுப்பு பெரியவன் எவனும் உண்டா என்ற மாதிரி அவன் என்னெடுப்பார்த்தான்.

மறுநாள் அவன் துப்பாக் கியை எடுத்தான் 100வது யானையைச் கட்டான். குறி தவறியது. யானை அவனைக் கொன்றுவிட்டது 100 வது யானையுடன் உன் ஆயுள் முடிகின்றது. என எங்கோ எழுதி வைத்து விட்டாய்.

ஓ.....இறைவா...நீ பெரியவன் தான்.....நீ இருப்பது தெரிகின்றது. ஆனால் எங்கு இருக்கின்றாய் என்பதுதான் புரியவில்லையே!

காற்றை அசைய வைத்தாய் கண்ணையும் தந்தாய். காற்றை கண்ணால் பார்க்கும் சக்தி யை ஏன் இறைவா தரவில்லை.

உயிரைப் படைத்தாய் அது எது என்று காட்டி வைக்கக் கூடாதா?

எத்தனைகோடி முகங்களைப் படைத்தாய். அவரவர் முகங்களை அவரவரே பார்க்க முடியாதபடி செய்து விட்டாயே!

ஓ.....இறைவா.....நீ பெரியவன் தான்.....

கடலீலை கடந்து கரையே றினான் ஒரு சிங்கத்தமிழன் அவன் வாழ்க்கையை எட்டுத் தண்ணீர் கொண்ட உப்பங்கழியிலே முடித்து விட்டாய்.

விதி என்ற மூக்கணைங்கயிறை நியே வைத்திருக்கின்றாய்.

ஓ.....இறைவா.....நீ பெரியவன் தான்.

பாம்பைக் கயிறு என நினைத்து மயங்க வைத்தாய் கயிற்றினைப் பாம்பு என நினைத்து ஒடச் செய்கின்றாய்.

ஓ.....இறைவா.....

பிரான்சிய வரலாற்றைப் படித்துப் பார்த்தேன். அங்கே 14-ம் ஹெயி என்ற ஒரு அரசன் அவன் அரசு ஏற்றபோது நாடு விழா எடுத்தது. நானே அரசன் (I am the state) எனக்சொல்லி அரசாட்சி செய்தான். நானே கடவுள் என்று நியே சொல்லாததை அரசன் சொல்லி அங்கு ஆட்சி நடத்தினான்.

அப்போது நாட்டிலே பஞ்சம் அரசு சபையிலே டாம்பீகம். 16 வயது மங்கையொருத்தியை 60 வயது போல மதித்தார்களாம் வெளிநாட்டினர். முடிவு புரட்சி யில் முடிந்தது. அரசன் பதவி முடிந்தது. அவன் ஆட்சியை ஏற்றபோது ஒரு விழா எடுத்த மக்கள் அவன் ஆட்சி முடிந்தபோது பெருவிழா எடுத்தனர். அறம் வெல்லும் என்பதைக் காட்டவா இப்படியொரு வரலாறு.

ஓ.....இறைவா நீ பெரியவன் தான்.

நெப்போவியன் என்கொரு வெளிப் படைத்தாய். ஐரோப்பிய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் அவசது கைக்குள் அடிப்பிள்ளைப் பண்ணினாய். பிரான்சிய நாட்டின் சக்கரவர்த்தியாக்கினாய். ஸ்பானிய நாட்டைக் கைப்பற்றிப் பண்ணினாய். நெப்போவியன் தம் பியை அங்கே ஆட்சியுறிமையைப் பெறப்பண்ணினாய்.

காலம் உருண்டோடியது.

கொடிகட்டிப் பறந்த நெப்போவியனை இங்கிலாந்துமீது படையெடுக்கப் பண்ணினாய் படு

தோல்வியடையச் செய்தாய் தன் எந்தனியான சென்ற கெவினே திவில் சிறைவைக்கப் பண்ணினும் நெப்போவியனின் தலைமயிரை எல்லாம் பிடுங்கி ஏறியும்படி காசில்றீ என்ற தேசாதிபதி உத்தாவு போட்டான்.

ஐரோப்பா கண்டத்தையே உலுக்கிய சக்கரவர்த்தி தலைமயிரின்றி உயிரை விட்டான். யேராசை பெரும் தரித்திரம் என்பதை நிருப்பித் தெருந்தகையே எமழுறைவா நீ பெரியவன்தான்.

குதிரையின் குணம் அறிந்து கொம்பைப் படையாது விட்ட இறைவா! அந்ப பிராணியான முயலுக்கும் கொம்பைப் படைக் காமல் விட்டுவிட்டாய் ஆபத்தை நோக்கி ஒடும் உனக்கு கொப்பு கூடாது என்று நினைத்து விட்டாய் போலும். அப்படியா...?

ஏன் மானுக்கு கொம்பைப் படைத்தாய்? அதுவும் ஆபத்தை தாண்டி ஒடும்போது கொம்பு தடை செய்கின்றதே? அழகு இருக்கும் இடத்தில் ஆபத்தும் உண்டு என்பதை நிலைநாட்டுவதற்கா இப்படியொரு நியதி?

ஓ.....இறைவா.

நாயைப் படைத்தாய் அவற்றின் நடுவே அணில்களையும் படைத்தாய் நாய் தூர்த்துகின்றது. அணில் பனையில் ஏறுகின்றது. வேட்டைப் பற்களைக் கொண்ட நாய்க்கு மாத்திலெறும் சக்கி இல்லை. அணிலை ஏறவிட்ட நாய் ஏமாறுகின்றது. நாய்க்கு மரமேறும் சக்கியை நீ கொடுத்திருந்தால் அணிலின் நிலைமை என்னவாயிருக்கும். இறைவா உனக்கு எல்லாம் தெரியும் முன்னுரை எம்மிடம் தந்து, முடிவு ரையை உன்னிடம் வைத்திருக்கிறோம். ஓ இறைவா நீ பெரியவன்தான்.

இந்தியா என் ரூரு நாடு அங்கே எத்தனை கோடி மக்களைப்

படைத்தாய், அங்கே அன்னிய லைப் பலகாலம் அரசு ஒச்சப் பண்ணினும் சுதந்திரத்துக்காக ஒரு தலைவரைப் படைத்தாய் காந்தி என்ற உருவில் அவரை வெளியில் வரப் பண்ணினும். சத்தியத்தை அவர்மூலம் அறிமுகப் படுத்தினால், அதிலை நெறியை அவர் மூலம் அறிமுகப் படுத்தினால். ஓ இறைவா...?

காந்தி வாழும் காலத்திலேயே அவரின் ஆவியைக் குடிக்கக் கூட காட்சே என்பவனையும் படைத்து விட்டாய்.

முடிவு

சுதந்திரத்தின் பலனைக் காணக் காந்தி உயிரோடு இல்லை. போராடு பலனைக் காணப் பலகாலம் உயிரோடு இருக்கமாட்டாய். என இறைவன் அவர் தலையில் எழுதிவிட்டான்.

நோபல் பரிசு கொடுப்பதற்கு ஒரு பெருந்தகையையும் படைத்தாய். உலகை அழிக்கும் அனுகுண்டைக் கண்டுபிடிக்க ஒருவிஞ்ஞானியையும் அனுப்பி விட்டாய்

ஓ.....இறைவா நாம் ஒன்று நினைக்க நீ ஒன்றை நினைக்கின்றே:

காலையில் எழுந்தென் வீட்டின்முற்றத்தில்லிருந்த முருங்கை மரத்தில் பல பூக்கள் மலர்ந்தி குந்தன என்ன ஆகா.....என்ன அழகு மது நாள் எழுந்தென். அதே முற்றத்தில் முன்பு பூத்த பூக்கள் யாவும் ஒடிந்து கிடந்தன ஓ.....இறைவா அழகைப்படைத்தாய் அதை உதிரப் பண்ணினும் விடிவைசுண்டாக்கினும் அதையே இருளப்பண்ணுகிறோம். உலகைப் படைத்தாய் அதில் செல்வர்கள் சிலரைப் படைத்தாய் ஏழைகள் பலரையும் உருவாக்கினால். முதலாளித்துவத்தை ஏழைகளுக்கு எடுத்துக் காட்டினால் முதலாளிகளின் தலையை உருளப் பண்ணினால். சோசலிஷுத்தை வரப்பன்

னினும், சோசலிஷுத்தின் கதாநாயகனே தூணிலும், துரும்பிலும், காற்றிலும், எங்கும் இருக்கும் சகலகலா வல்லியை எங்கே ஒழித்து உள்ளாய்.

ஓ.....இறைவா நீ பெரியவன் தான்.

ஆப்பிரிக்கா என்றெருகு கண்டத்தைப் படைத்தாய். அதில் கறுப்பு இனத்தவர்கள் பலரைப் படைத்தாய். அவர்களை ஆள்வதற்குப் பல வெள்ளையர்களை அனுப்பி வைத்தாய். ஆடுமாடுகள் போலக் கைகால்களைக் கட்டி அவர்களை ஐரோப்பாவிற்கும் அயல் நாடுகளுக்கும் இழுத்துச் சென்றார். இடுப்பொடிய வேலை வாங்கினர்.

காலம் மாறியது.

அடிமைகள் விலங்கு ஒடித்தனர். உண்டா என்றெருகு நாடு உருவானது. அங்கே இடிஅமின் என்று ஒரு ஜனதிபதி தனது நாட்டைப்பற்றி அவதற்கு எழுதிய தாக வெள்ளைப் போகிரியருக்கு மரண தண்டனை விதித்தார். வெள்ளையர் உலகம் திடுக்கிட்டது. மரணதண்டனையை மாற்றுமாறு வெள்ளையர் தாதுக்கும் ஒன்று பிரிட்டினில் இருந்து வந்தது. கறுப்பு இனத்தவை, மன்றியிட்டது அந்தத் தாதுக்கும்.

காலம் மாறும்; அது கட்டாயம் மாறும்;; விடிவு வரும் என்பதை உணர்த்தவா இப்படியொரு வரலாற்றிறைப் படைத்தாய்.

ஓ.....இறைவா நீ பெரியவன் தான்

அம்பு வில்லில் தொடங்கிய மனித வாழ்வை அனுக்குண்டில் மாட்டி வைத்திருக்கிறோம். இம்மனித வாழ்வை மீண்டும் அம்பு வில்லில்தான் ஆரம் பிக்க விடுவாயா?

ஓ.....இறைவா உன் திருவளம் எதுவோ? யாராறிவார்.....

அஞ்சன அறுமக்தாரி

-இளங்கீரர்

இரண்டாம் பாகம்
அத்தியாயம் 2

சைக்கிள் றிக்சோ சில திருப் பங்களைக் கடந்து மூன்று மாடி ஹோட்டல் ஒன்றின் முன்னால் வந்து நின்றது. புண்ணியமூர்த்தி சாமான்களோடும், மகனேடும் மூன்றாவது மாடிக்குச் சென்ற ஓர் அறைக்குள் நுழைந்தவர், ரவி யின் சூட்கேசையும் படுக்கைச் சுருளையும் வைத்துவிட்டு “நான் பினுங்குக்கு வரும்போதெல்லாம் இந்த ஹோட்டலில்தான் தங்குவது வழக்கம். சரி, இரும் இதோ வாறன்” என்று முதல் தடவையாக அப்போதுதான் வாயைத் திறந்து கூறிவிட்டு வெளி யே சென்றார்.

“இரு” என்று சொல்லாமல் மரியாதையாக “இரும்” என்று சொன்னது ரவிக்கு அதிசயமாக இருந்தது. மகனிடம் ஏன் இந்த மரியாதை என்ற கேள்வியுடன் சேட்டைக் கழற்றி ஸ்டாண்டில் மாட்டிலிட்டு ஜன்னலைத் திறந்தான். காற்றுக் கலகல எனப் புகுந்து புழக்கத்தை விரட்டியது காற்றின் ‘ஜில்’ என்ற சுக்ததை அனுபவித்துக் கொண்டே சுற்று தூரத்தில் பரந்து நீல வண்ண மாய்த் தெரியும் கடலைப் பார்த்ததும், அதில் அனுபவித்த ஏழு நாள் பயணத்தையும் நினைத்துக் கொண்டான். சிறிது நேரம் அதிலேயே லயித்துவிட்டு திரும்பி அறையை விழிகளால் துளாவினான்.

இரண்டு மெத்தைக் கட்டில்கள், சாய்மான்க் குரைகள், மின்

விசிறி, மேசை, அதில் இருந்த பிஸ்கட், சொக்லேட், பழங்கள் இவையெல்லாம் கண்ணில் பட்டாலும், மேசையில் ஸ்டான் டோடு இருந்த ஒரு பெண்ணின் போட்டோதான் அவன் மனதை இழுத்தது. தான் ஆறுவயதுச் சிறுவனாக இருந்தபோது மனதில் மங்கலாகப் பதிந்திருந்த தன் அம்மாவின் உரவும் நினைவுக்கு வந்தது. அந்தப் படத்தை ஆவலோடு எடுத்து கொயில் வைத்துக்கொண்டு பார்வையை அதில் தைக்க விட்டான்.

“அது உம்முடைய அம்மாவின் படம்” என்று குரல் வந்ததும் சடாரென்று திரும்பினான். புண்ணியமூர்த்தி நின்றுகொண்-

டிருந்தார். அவருடைய கண்கள் லேசாய்க் கலங்கியிருந்தன. ரவி அவரைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பவும் படத்தில் விழிகளைப் பதித்தான்.

“நான் ஊரி லை யிருந்து வெளிக்கிடும் போது இந்தப் படத்தை உமக்காக வீட்டிலேயே வைத்துவிட்டு வந்திருக்க வேண்டும் ஆனால் அம்மாவை உடலாலே பிரிந்து விட்டாலும் உருவத்தாலையும் உணர்வாலையும் பிரியமுடியவில்லை. இதை என்னுடன் கொண்டுவந்துவிட்டன். நான் உம்மைப் பிரிந்துவந்த கொடுமை போதாதென்டு இந்தப் படத்தையும் பிரித்துக் கொண்டுவந்த கொடுமையையும் செய்துவிட்டேன்”

குரல் தமுதழுக்க இவ்வாறு கூறிவிட்டு கண்ணைத் துடைத் தார் புண்ணியமூர்த்தி.

தனது தந்தையைக் கண்டு விருந்து அதுவரை அவருடன் ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல் இருந்தாலும் அப்போதுதான் வாயைத் திறந்தான் “இந்தப் படத்தை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு வந்தது கொடுமையில்லை”

பதினெட்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு தன் காதில் விழுந்த மகனுடைய இந்தக் குரல் ஏதோ இசையைப் போன்று ஒலித்தது. அதுவும் “கொடுமையாயில்லை” என்று அவன் கூறியது அதற்காக வருந்திக் கொண்டிருக்கும் மனதுக்கு இதமாகவும் இருந்தது. அந்த உணர்வோடு “என் அப்படிச் சொல்கிறீர்?” என்று கேட்டார்.

ஒருவர்: எங்கே? அவசரமாய்ப் போகிறீயன்.

மற்றவர்: சினிமாப் பாட்டுப் பெட்டி வாங்கப் போகிறன்.

ஒருவர்: அப்படியென்றால்?

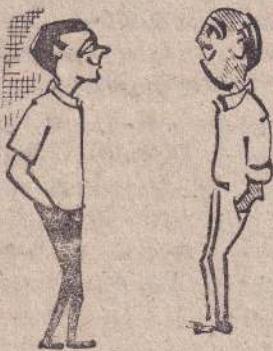
மற்றவர்: நேடியோ வாங்கப் போகிறன்.

- கேசரி -

“அதுதான் நீங்கள் சொல்லி விட்டர்களே, உடலாலே பிரிந்தாலும் உருவத்தாலையும் உணர்வாலையும் பிரிய முடியல் லை எண்டு. இதிலையிருந்து அம்மாவிடம் உங்களுக்கு எவ்வளவு அன்பும் பற்றுதலும் இருக்குதெண்டு தெரியுது. இதுக்காக உங்களை நினைச்சுப் பெருமைப்படுகிறன்.”

ரவிந்திரனின் இவ்வார்த்தை களைக் கேட்டதும் புன்னீயமாகத் தியின் முகமெல்லாம் மலர்ந்தது புதிய ஓர் உணர்ச்சி ஊற்றை பூத்தது. அதே வேலையில் ஒரு வித நான்ம் ஏற்பட்டு தலையைக்குனிந்து கொண்டார்.

ரவி அவருடைய முத்தில் தோன்றிய உணர்ச்சி பாவங்களை சில நிமிடங்கள் அவதானித்து விட்டு மேலும் தொடர்ந்தான் “ஆலை, அறிவு துளிர்க்காத பருவத்தில் என்னை விட்டுப் பிரிந்து வந்திர்களே, அதுதான் கொடுமையானது. தாயை இழந்த நான் தந்தையையும் இழந்து நான் தவித்த தனிப்பு ஏங்கிய ஏக்கம் எனக்கு இப்பவும் நினைவிருக்கிறது. நீங்கள் இங்கை வந்த பிறகு ஆச்சி என்னிலை உயிரை

ஒருவர்: “அந்தச் சந்திக்குச் செல்லும் இரண்டு வழிகளும் எனக்கு அடைப்பட்டுப் போக்கூ”

மற்றவர்: “ஏன்”

ஒருவர்: “ஒரு வழியிலை நான் கடன் வாங்கிய கடன்காரன் இருக்கிறேன். மறு வழியிலை என்னைக் கண்டால் கடன் கேட்பவன் இருக்கிறேன்.

வைத்து வளர்த்தா, தன் உணர்வகளை யெல்லாம் என்னிலேயே கொட்டி. என்றை தழுகையையும் சிரிப்பையும் தன்ற அழுகையாகவும் சிரிப்பாகவும் அனுபவித்து வளர்த்தா, அவ எனக்கு எந்த விதக் குறையையும் எலக்கவில்லை ஆனால் அவவின்ற அணைப்பும், ஆதாரம் மட்டும் எனக்கு போது மானதாய் இருக்கவில்லை. தாயின் அணைப்பும் தந்தையின் அணைப்புங்கூட ஏழுவயதுச் சிறுவனுய்

நிறுத்தப்பட்டது. நான் ஒதுக்கப்பட்ட பிறவிபாகவே நடத்தப்பட்டேன். என்னிலை அங்போபரிவோ ஆரும் காட்டவில்லை. ரஞ்சிதத்தை தவிர, வற ஸ்டபாலைவனத்தில் ஓரேயொரு மரமாக நிழல் தரும் மரமாக அவள் மட்டும்தான் இருந்தாள். அவள் மட்டும் இல்லையானால் நான் அந்த வீட்டில் இருந்திருக்கவே மாட்டன். அங்கேயிருந்து நான் போகிறதுக்குப் பலதடவை

செம்படவன் வலையை வீசி மீன்களைப் பிடிக்கிறான் தண்ணீரோ மீனின் பற்றை விட்டுத் தன் போக்கில் கவலையின்றி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மீனை தண்ணீரின் நட்பை விடுவதில்லை. தண்ணீரை விட்டுப் பிரிந்ததும் தன் உயிரை விட்டுவிடுகிறது. இதுவே உண்மையான நட்பு.

— நஹும் —

இருந்த எனக்குத் தேவைப்பட்டது. அம்மா போயிட்டா அதனால் எனக்கு ஏற்பட்ட தாக்கம் எவ்வளவு எண்டு அப்ப நீங்கள் கூட உணர்ந்திருப்பீர்கள். ஆனால் அவ திரும்பிவர ஏலாது அந்தத் தாக்கத்தை தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். நான் அந்தப் பெரும் துயரத்தைச் சீர்ணித்துத் தொடர்ந்தன. அதுவாழ்க்கையின் நியதி ஆனால் நீங்கள்...? உங்கள் பிரிவால் ஏற்பட்டதாக்கம், அதனால் உண்டான துயரம்...?” கையிலிருந்த தாயின் படத்தையே பார்த்தவாறு இவ்வளவையும் மளமாலென்று கூறி ஒரு கேள்விக்குறியுடன் நிறுத்தியவன் அப்படத்தை மேசையில் வைத்துவிட்டு மேலும் தொடர்ந்தான்.

“ஆச்சி இறந்த பிறகு நான் அனுதையாப் போட்டன். மாமிவீட்டில் எனக்கு காப்பாடு, உடுப்புங்கள் கிடைக்கத்தான் செய்தன. ஆனால் நான் விரும்பிய படியல்ல, அவர்கள் விரும்பியபடி என்ற படிப்புக்கூட அவர்களின் விருப்பப்படி எஸ். எஸ். சியுடன்

என்னியதுண்டு. ரஞ்சி யின் பாசந்தான் என்னை அங்கே கட்டிப்போட்டிருந்தது. ஆனால் என்னிலை உங்களுக்குள் பாசம் உங்களை என்னுடன் கட்டிப் போடவைக்கேல்வியே? ” இதை நீங்கும்போது எனக்கு அதிசயமாயும் இருந்தது. ஆதிரமாயும் இருந்தது. அந்த ஆத்திரம் இன்னும் என்னை விட்டுப் போகவில்லை. தகப்பன் இருந்தும் அவரையும் இழந்து வாழ்ந்த அந்த அனுபவம் எனக்குள்ளேயே கரைந்து கரைந்து அனுபவித்த துயரம் அதுவும் நான் ஒதுக்கப்பட்டவானுகவும் அந்தியாகவும் நடத்தப்படுவதை என்னை, என்னைக்கு முறிய குழுறவு அந்த வேதனை மனம் காயப்பட்டு காயப்பட்டு அடைந்த துண்பம் நீங்கள் என்னை விட்டுப் பிரியாதிருந்தால் இதையெல்லாம் நான் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்காதல்லவா? நீங்கள் ஏன் இந்தக் கொடுமையை எனக்குச் செய்திர்கள். வாழ்க்கையில் எத்தனை சோதனைகளும் மனத் தாங்கல்களும், விரக்கியும் ஏற்பட்டாலும் கூட பெற்ற மகஞுக்கு அதுவும் தாயீல்லாத ஒரு மகஞுக்கு இக் கொடுமையைச் சொய்யலாமா? ”

தொடரும்

ஞானரத்ம்

கடவுளும் மனிதனும்

பிரம்மஞானி

புத்தர் மகான் நிஷ்டையினி குந்து விழித்துக் கொள்கிறார். அவர் முன்பாக ஒரு தாய் தலை விரி கோலமாக நிற்கிறார், இறந்துபோன தனது புதல்வளர் பின்ததை கையில் ஏந்தியவாறு

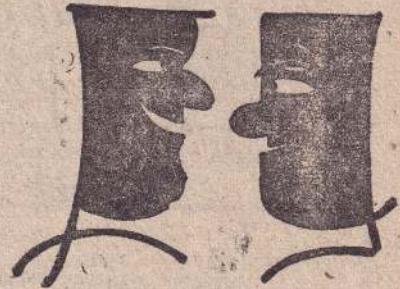
தனது புதல்வனுக்கு புத்து யிர்கொடுத்து, தனது தயரத்தை துடைத்து விடும்படி அவன் மன்றுடினான். கருணை வள்ளல் அவனிடம் சொன்னார், "பெண்ணே உனது கிராமத்திற்குப் போய், அங்குள்ள ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று, சாவு நிகழாத விட்டிலிருந்து ஒரு மிளகு வாங்கி வா," என்று.

அவனும் அப்படியே அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்று, வீடு வீடாக அலைந்து விசாரித்தான். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சாவு சதி செய்திருந்தது. சாவு எவரையும் விட்டுவைப்பதில்லை. கிழங்கும் வரை காத்திருப்பதில்லை. காலப் புயற்காற்று ஓயாமல் அடிக்கிறது வாழ்க்கை மரத்தில், மனித இலைகள் சிதறிப் பறக்கின்றன, பிஞ்சாய், பச்சையாய், பழுத்தாய் ஒவ்வொரு இடத்திலும், ஒவ்வொரு சோகக்கதை சொன்னார்கள். அவனுக்கு அப்போதுதான் வெளிச்சக் கிருப்பத்து. சாவின் நிதர்சன தோற்றுத்தை கண்டு கொண்டாள்.

அவள் திரும்பி வந்தாள், வெறும் கையுடன். உண்மை நிலையை உணர்ந்து கொண்டதால் அவள் அற்புத்ததை கேட்கவில்லை.

அறிவைக் கொண்டு உலகத்தை அறிந்து கொள்பவனுக்கு அற்புதங்கள் தேவையில்லை. அவன் அதிசயங்களை நாடுவதில்லை அறிவொளியில், அந்த மெஞ்சுஞான வெளிச்சத்தில் அவனுக்கு தெவிலான உலகாதர்சனம் கிட்டுகிறது.

அறிவைப் பாவியாதவர்களுக்கு, அறியாமையில் முடங்கிக் கிடப்பவர்களுக்கு அற்புதம் தேவைப்படுகிறது. இயற்கைக்கு அப்பால், பிரபஞ்ச நியதிகளுக்கு அப்பால், வாழ்வின் ஐதார்த்த நிலைக்கு அப்பால், ஏதோவொரு தெய்வீக ஆட்சி நடைபெறுவதாக என்னிட அவர்கள் அற்புதத்தை கேட்கிறார்கள். வாழ்க்கையில் தோல்வி ஏற்படும் சமயம், வாழ்வின் அழுத்தங்கள் தினரதிக்கும் சமயம், இவர்கள் அறிவை நாடுவதில்லை, அற்புதத்தை தேடுகிறார்கள். வாழ்க்கையில் எழும் சவால்களை எதிர்நோக்க திராணியற்று மனமாளது பயந்து, பத்தடப்படும் சமயங்களில் இவர்களுக்கு மாயாஜாலம் தேவைப்படுகிறது, மந்திரசக்திகள் தேவைப்படுகின்றன. யாகம் செய்து, பூசை செய்து, பிரார்த்தனை செய்து, வாழ்க்கையில் அற்புதங்களை நிகழ்த்தப் பார்க்கி ரூர்கள். எமக்கு எதிராக, எம்மைச் சூழ, எம்மைச் சதா அழுத்தும் இந்த நிஜமான மனிதவலை கத்தை மறந்து, மனிதானுபவத்தை துறந்து, தேவர்கள், தேவதைகள், புதங்கள் பிசாககள் நிறைந்த ஒரு இருங்டபேயுலகத்தில் இவர்களது மனமானது

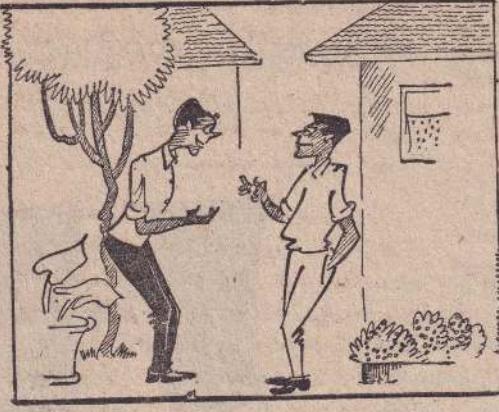
ஒருவர்: நீசிரிப்பது குறைவு

மற்றவர்: யார் சொன்னது பணக்காரர் வீட்டில் கல்யாணம் பண்ணியவர் ஏழைகளுக்காக கூட்டத்தில் இாங்கிப் பேசும் போது குலுங்கிக் குலுங்கிச் சிரித் திருக்கிறேனே.....

விமோசனம் பெற விழைகிறது

நாம் விழித்துக் கொண்டு கனவு காண்கிறோம். வானத்தின் சூன்யத்தில் கடவுள் வதிகிறார், வரங்களை வழங்குவார், கொடைகளைக்காட்டுவார், என்று. முகட்டைப் பியத்துக்கொண்டு புதையல் விழப்போகிறது எனக்காத்திருப்பவன்போல். அற்புதங்கள் நாடும் அசட்டு நம்பிக்கை எம்மைவிட்டு இன்னும் அகன்றுவிட வில்லை.

பூராதன மனிதனுக்கு இந்த உலகம் புதிராகத் தோன்றியது. ஆகாயத்திலும், பூமியிலும், நடைபெறும் இயற்கையின் செப்படி வித்தைகளை அவனால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பூமியைச் சுற்றி ஒழித்துவினையாடும் சூரியன், பகலை சதா துரத்தி வரும் இரவு, செத்துச் செத்து பிறக்கும் சந்திரன், பூமியை

“அழகு அழியக் கூடியது என்ற தத் துவத்தினை உணர்ந்தோனால் அவளைக் காத விப்பதை நிற்பாட்டி விடுவீர்”!

“யீர் அழியக் கூடியது என்ற தத் துவத்தினை உணர்ந்தோனால் யீர் வாழ வகை நிறுத்தி விடுவீரா?”

— திக்கவயல் —

நடுங்க வைக்கும் பூகம் பம், வான்ததைப் பிளக்கும் மின்னல் பேரிடி, பெருமழு, பேய்க்காற்று இவையெல்லாம் அவனுக்கு வியப்பாகவும், விபரீதமாகவும் தோன்றின. ஏதோ பிரமாண்டமான சக்திகள் தன்னை ஆட்டிப் படைப் பதாக ஆதிமனிதன் பயந்தான். அவனது பயத்திலிருந்து பிசாசுகள் பிறந்தன, தேவர்கள் தேவதைகள் தோன்றினர். ஐடு உலகத்தில் தெய்வீகம் புதுந்தது. நதிகள், மலைகள், விருட்சங்கள், விலங்குகள், ஞானியன், சந்திரன், காற்று, மழை எவ்வாவற்றிலும் தெய்வங்கள் குடிபுகுந்துகொண்டன. அறியாமையினால் ஆதிமனிதன் அற்புதங்களை நாடினான். தெய்வங்களிடம் தஞ்சம் புகுந்து தேறுதல் பெற விழைந்தான்.

காலப்போக்கில் காட்டுமெனி தன் நாடு அமைத்து நாகரீகம் டைய, இயற்கையின் இரகசியங்கள் அவனுக்கு புலப்படத் தொடங்கியது. இந்தப் புதிய

விழிப்பில் புராதன வழிபாடு கள் பல மடிந்து போயின. இயற்கையின் இயல் புகளாய் இயங்கி வந்த எண்ணற்ற தெய்வங்கள் பூமியிலிருந்து விரட்டப்பட்டன. புராதன நம் பிக்கைகள் சிதைய அவற்றின் புதைகுழியிலிருந்து புதியமதங்களை மனிதன் கட்டி எழுப்பினன. மனித உருவில், மனிதனின் உண்ணுவடிவமாய் மகத்தான சக்திகள் கொண்டதாய் ஒன்றையும் படைத்தான். தனது ஏலாமை, பலவீனம், அர்த்தமின்மையை ஏற்றுக் கொள்ளி விரும்பாத மனிதன். தனதுவாழ்விற்கு அற்புதமான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் அதைப்படைத்தான். தனக்கு எட்டாத இயல்புகளை, கிட்டாத ஆசக்களை அதைகொண்டு பூர்த்தி செய்ய விரும்பினன.

பூமியில் நடைபெறும் மனிதநாடகத்திற்கு இந்தக் கடவுள்தானும் இயக்குநர். “விதியென்ற முடி விலா பெருங்கதையில் நாமெல்லாம் சிறு நாடக பாத்திரங்கள்; வந்து வந்து நடித்துவிட்டுப் போகின்றோம். எம்மைச்சாவு தீண்டுவதில்லை. உடல்களை உடையாக உரிந்துவிட்டுச் செல்கிறோம். பிறப்பு இறப்புச் சக்கரத்திலிருந்து விடுபட்டதும் எமக்கு ஆஸ்மீக விடுதலை கிட்டும். தெய்வீக சமுத்திரத்தில் சங்கமமாவோம். இந்தப் பூமியில் எமக்கு விமோசனம் இல்லை. மனிதவாழ்க்கை என்பது பெரியதொரு மனோமாயை. இந்த வாழ்க்கையைத் துறந்தால் விடிவிற்கு வழி பிறக்கும்.” எமது மதமானது இப்படியொரு விபரீதமான புராணக் கதையை புணைந்துவிட்ட

ருக்கிறது. இந்தப் பெரிய பொய்யில், இந்த அசட்டுக் கணவில், சிறைப்பட்டுக் கிடக்கும் மனிதமனதை நாம் விடுதலை செய்யவேண்டும். ஆகாயத்தில் ஆண்டவளை நோக்கி திசைதெரியாது திரிபவர்களை, பூமியை நோக்கி திசை திருப்பவேண்டும். வானத் தின் வெறுமையில்லை, பூமியில் தான் எமது சுவர்க்கம் இருக்கிறது.

அறியாமை என்ற தூக்கத் திலிருந்து நாம் இன்னும் விழித் துக்கொள்ளவில்லை. எனவுகளான இனிய சொற்பவங்களில் மனிதமனமானது நிறைவுகொள்ளப்பார்க்கிறது. வாழ்க்கையை கணவாக்கி அர்த்தமற்றதாக்கிவிட்டு கவலை வாழ்க்கையாக்கி அர்த்தம்காண விழைகிறோம்.

கடவுள் என்பதை நாம் தேடுவதை விடுத்து மனிதன் யார் என்பதை முதலில் கண்டறிய வேண்டும். மனிதன் என்பவன் வானத் திலிருந்து விழவிள்லை. பூமியின் பழுதியிலிருந்து பிரசவித்தவன். மனிதவிதியை மனிதனுக்குமீறிய சக்திகள் நிச்சயிப்பதில்லை. மனிதன் தனவிதியை தானே, தனசிந்தனையால், செயலால் நிர்ணயிக்கிறுன்.

காலத்திற்கேற்ற கலைக்கோல உடைகளைத் தைப்பதில் கைதேர்ந்தவர்கள்

(F) பிற்ரெக்ஸ்ற்

எழிலும் ஏற்றமும் மிக்க எவ்வகைத் தையல் வேலைகளுக்கும்

FITTEXT

9, (18) பெரியகடை, வாழ்ப்பாணம்.

நீச்சே என்ற தத்துவஞானி யின் எழுத்திலிருந்து ஒரு சவையான பகுதியை இங்கு சுருக்கித் தருகிறேன்.

“சராதுஷ்ரன், தனது நீண்ட வளவாசத்தை முடித்துக் கொண்டு, நாடுநோக்கி அந்த மலையிலிருந்து இறங்கிவருகிறேன். முலையடிலாரத்திலுள்ள காட்டில் அந்த வயோதிபத் துறவியை சந்தித்தான்.

கடல் வற்றி கருவாடு தின்ன
உடல் வற்றி நின்றதாம் கொக்கு
— கலைஞர் கருணாநிதி —

“அம்புக்கும் அன்புக்கும்
விழை ஒன்றே”
— மூத்துத் தத்துவஞானி —

“சராதுஷ்ரா, நீ தனிமையில் வாழ்ந்து தவத்தினால் ஞானமடைந்துள்ளாய், விழித்துவிட்டாய். கடலின் தனிமையிலிருந்து மீண்டும் ஏன் கரைக்கு போகப்பாக்கிறோய். சதா தூக்கத்திலிருக்கும் மனிதர்களிடம் உனக்கு என்ன. வேண்டியிருக்கிறது.” என்று கேட்டான் அந்தத் துறவி, “நான் மனித குலத்தை நேசிப்பவன்” என்றான் சராதுஷ்ரன்.

“நான் சமுதாயத்தை துறந்து என் இந்தக் காட்டில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கிறேன் தெரியுமா நான் கடவுளை நேசிப்பவன் மனித சமுதாயத்தை அல்ல. மனிதன் தூய்மையற்றவன், ஒழுக்கமற்றவன். மனித குலம் மீதான உனது அன்பு உண்ண அழித்துவிடும்.” என்றான் அந்த முனிவன்.

சராதுஷ்ரன் சொன்னான்; “நான் மனித குலத்திற்கு ஒரு நன்கொடையை கொண்டு செல்கிறேன்.

“மனிதர்களை நாடிப் போகாதே. இந்தக் காட்டில் தங்கியிரு. மனிதர்களைவிட இந்தக் காட்டு மிருகங்கள் மேலாண்வை மிருகங்களை அண்டிப்போ. என்னப்போல் உன்னால் சீவிக்கமுடியாதா, கரடிகளில் ஒரு கரடியாக பறவைகளில் ஒரு பறவையாக,” என்றான் துறவி.

“முனிவரே இந்தக் காட்டில் இத்தனை காலமும் என்ன செய்து வருகிறீர்கள்.”

இதில் பாதிநேரம் தூக்கத்தில் நழுவுகிறது. மறுபாதியை விழித் தபடி தூங்கிக் கொன்று விடுகிறோம். மிஞ்சவது என்ன, கனவுகள் நிறைமற்ற நிலைவின் நிழல்கள் கள் கடவுள் என்ற கனவு. சுவர்க்கம் என்ற கனவு.

மனித வாழ்க்கை காலவெள் எத்தில் அடிப்பட்டுச் செல்கிறது. மனிதனது இந்தக் கனவுகளோ காலத்தால் சாகாது நிலைத் துவிடுகின்றன. ஆதிதொட்டு, பரம்பரை பரம்பரையாக நிலைக்கும் கனவுகள். பிறந்த ஷணத்திலிருந்தே மனித பரக்ஞாயை சாக்டித்துவிடும் கனவுகள்.

விவேகம்தான் மனிதனுக்கு விடிவைத்தநும், வெற்றி யைத் தரும்.

சிந்திப்பவன்தான் கடவுள். சிருஷ்டிப்பவன்தான் கடவுள். அவன் கலைத்தொழிலாழியானால் என்ன, கமத்தொழிலாளியானால் என்ன, படைக்கும் மனிதன் எவ்வளவு அவன்தான் கடவுள்.

ஒரு பைத்தியக்காரன் ஏதோ பிதற்றியபடி அந்த வீதியால் வருகிறோன். ஒரு சனக்கூட்டம் அவனை வேடிக்கை பார்த்தபடி நிற்கிறது திடீரென அவன், அக்கூட்டத் திற்கு முன்னால் ஒடிச்சென்று ஆத்திரத்தில் கத்தினான், “விழியுங்கள், விழியுங்கள்” என்று. எல்லோரும் சிரிக்கிறார்கள்.

“நான் பாட்டுகள் இயற்றுவேன். பாடுவேன், நான் பாட்டுக்கள் புனைகையில், பாருகையில் சிரிப்பேன், அழுவேன், எலக்குள் முனுமுனுப்பேன், இவ்வாறு நான் கடவுளை துதிக்கிறேன். எனது பாட்டில், சிரிப்பில், அழுகையில், முனுமுனுப்பில் நான் எனது கடவுளை போற்றிப் புகழுவேன். அது இருக்கட்டும் எமக்காக என்ன நன்கொடை கொண்டுவந்திருக்கிறோய்” என்று கேட்டான் முனிவன்.

“நான் உங்களுக்கு எதையும் கொடுக்கவும் தேவையில்லை. உங்களிடமிருந்தும் நான் எதையும் பெறவும் தேவையில்லை. என்று கூறிவிட்டு அங்கிருந்து கிளமபின்ன. சராதுஷ்ரன்.”

மனிதன் பிறக்கிறான். இரக்கிறான், பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையே ஒரு குறுகிய இடைவெளி காலத்தின் ஒரு துளி, வாழ்க்கையாக விரிகிறது. முடிவற்று, எல்லையற்றதாய் நகரும் கால விசாலத்தில் ஒரு ஷணவாழ்க்கை காளான் வாழ்க்கை.

ஹெட்யோ கீதம்

திருடிக் கொண்டு வந்த வாலைவியைத் திறந்த பொழுது முதலில் பாடிய பாட்டு

“திருடாதே பாப்பா திடாதே”

— அரியாலை அரஸ் —

கில்கியச்சாரவு

சித்திரா

★ எனக்கு ஒன்று பிடிக்கவில்லை அது அந்த ஒன்றின் குறையாகவும் இருக்கலாம். எனது குறையாகவும் இருக்கலாம். எனவேதான் எனக்குப் பிடிக்காத இலக்கியப் படைப்புகளைப் பற்றி நான் எப்பொழுதும் உரத்து குரலில் பேசத் தயங்குகிறேன். பேச ஆரம்பித்து விட்டால் பேசியதை நிலைநிறுத்த விரும்புவதால் நாம் தொடர்ந்து நம் வழியிலேயே பேச முயல்கிறோம். நாம் பேசினேம் என்பதற்காக நாம் பேசியது சரியாக இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். என்னும் ஏற்கழுதியாத ஒன்றைப் பற்றி நான் ஏற்கவில்லை என்று எனக்குள் ஓயே சொல்லிக் கொள்கிறேன். பிறர் ஏற்றுக் கொள்ளும்போது இவர்கள் ஏன் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் நான் புரிந்து கொள்கிறேன்.

— ஜெயகாந்தன் —

★ இலங்கை வானேலி சேவை இரண்டில் பிறந்த நாள் வாழ்த்து நிகழ்ச்சியின் போது பொருத்தமான ஈழத்து மெல்லிசை ஒவிபரப்பாகியது. துடிப்பாடல் நிகழ்ச்சியிலும் நமது பாடல் ஒருநாள் ஒவித்தது. நமது மெல்லிசைப் பாடல்களில் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொருத்தமான பல நல்ல பாடல்கள் இருக்கவும் மீண்டும் மீண்டும் ஒரே சினிமா பக்திப் பாடல்களைப் போட்டு காதின் ரசனையையே அவம திக்கிறார்களே என நான் நினைப்பதுண்டு. இப்போ இந்த நல்லகாரியத்தை ஆரம்பித்து வைத்த அறிவிப் பாளர் ராஜேஸ்வரி சண்முகத்திற்கு பாராட்டுக்கள் மற்ற அறிவிப்பாளரும் இதைத் தொடர்ந்தால் என்ன?

★ சுவாமி விபுலானந்தர், சதாநிவ ஐயர், நடேச பிள்ளை ஆசிய அறிஞர்களால் போற்றிவழங்கப்பட்ட யாழிப்பானம் ஆர்ய திராவிட பாஷா விருத்திச் சங்கம், முன்பு 'சுவாநிதி' என்னும் பெயரில் நல்லதொரு பதிதிரிகையையும் பழந்தமிழ் நூல்கள் சிலவற்றையும் வெளியிட்டது. சங்கம் நடத்திய பரீட்சைகளில் தேவி பண்டிதர்களானவரும் பலர். சேந்ற ஏழைட்டு ஆண்டுகளாக வருடாந்தக் கூட்டம் நடத்தாமல் ஒய்ந்து கிடந்த இச்சங்கம் சென்ற மாதம் ஆண்டுக் கூட்டம் நடாத்தியதோடு ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்குள் நடத்தவும் முன்போல் தமிழ் நூல்களை வெளியிட்டுப் பாதுகாக்கவும் முன்வந்திருக்கிறது. என்றும் பண்டிதர் பட்டம் பெற்று வேலையில்லாதிருப்பவர்களுக்கு ஆசிரியர் நியமனம் கிடைக்க முயற்சி செய்கிறதென்றும் தெரிகிறது. இவற்றுக்கெல்லாம் காரணமான புதிய தலைவர் காரியத்திரிசிகளான வடமானில் வித்தியாதிபதி திரு. சிவநாதனையும் கல்வியதிகாரி திரு. கருணாந்தனையும் தமிழ்ஸ்பர்கள் வாழ்த்துகிறார்கள்.

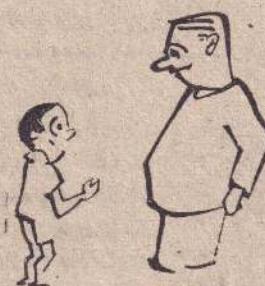
ஹலோ! கந்தோர் எத்தனை மணிக்கு நாளைக் குத் திறப்பார்கள்?

எட்டுமணிக்கு.

நிச்சயமாக எட்டு மணிக்குத் தானு? அதற்கும் திறக்கமாட்டார்களா?

யாரையா நீர்? நான்தான் அந்தக் கந்தோர் வாச்சர் எங்கேயிருந்து பேசுகிறீர்?

நானும் அந்தக் கந்தோரில்தான் வேலைசெய்கிற வன் கந்தோருக்குள் என்னை விட்டுப் பூட்டிவிட்டார்கள். கந்தோருக்குள் இருந்து பேசுகிறன்.

மகன்: அப்பா! ஏருமை மாடு என்று என்னை திட்டாதீர்கள்.

அப்பன்: ஏன்டா எதற்காக?

மகன்: இப்போ அதுக்கு ரொம்பவும் கிராக்கியாம் டிருக்டர்களுக்கு உதிரிப்பாகம் இல்லாமல்

— ச. ரா. பா. —

மனைவி கட்சி ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டால் ஏதும் தருவாங்க என்று போன்களோ... என்ன தந்தாங்க?

கணவன்: “வறுமை ஒழிக்” என்று எழுதிய அட்டை ஒன்று தந்தாங்க.

சிறைக் காவலன்: இந்த “போயில்” உன்கையெழுத்தைப் போடு.

கைதி: எவ்கு என்னுடைய கையெழுத்து வைக்கத் தெரியாது. மற்றவர்களின் கையெழுத்துதான் வைக்கத் தெரியும்.

— அதிமதுரம் —

கொம்ப ஜீவகாருண்ய முள்ளவராக இருக்கிறேயே பிச்சைக்காரருக்கு பணம் பணமாகக் கொடுக்கிறேயே

சில்லறை மணிப்பேர்சில் இருக்க கணமாக இருக்கு..... அத்தான் கொடுத்துத் தொலைக்கிறன்.

பாமரூபம்

பண்டித ரூபம்

இக்கதை நாலுக்க் கற்பனை பண்ணியதல்ல. ஒரு நாள், எங்கோ, யாரோ தந்த உள்ளடக்கம், படியுங்கள்.

— ஆ. சிவராசா

ஒரு கிராமத்தில் மெத்தப் படித்த பண்டிதர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் படிக்காத நூல்களில்லை. அவர் ஏறுத இலக்கிய மேடைகள் இல்லை. பண்டிதர் ஒருநாள் தன் கிராமத்தை விட்டு வேறேர் கிராமம் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. தனது கிராமத்தைக் கடந்து செல்வதற்கு ஒரு நீரோடையைத் தாண்டியாக வேண்டும்.

பண்டிதர் நீரோடைக் கலரைக்கு வந்தார். அங்கே ஒரு தோணி இருந்தது. அந்தத் தோணியைச் செலுத்துவன் பண்டிதரைக் கண்டதும் அன்றைய வயிற்றுப் பசிக்கு உழைப்புக் கிடைத்து விட்டதென மகிழ்ந்து பண்டிதருடன் பேரம் பேசி, பண்டிதரை ஏற்றிக் கொண்டு அக்கலரையை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

தோணி நகர்ந்து கொண்டிருந்தது, பண்டிதர் மெத்தப் படித்தவரல்லவா! அதனால் அவருக்கு பேசவேண்டும்போல் இருந்தது. “தோணிக்காரா தோணிக்காரா நீ கம்பராமாயணம் படித்திருக்கிறியா? என்று தோணிக்காரனைப் பார்த்துக் கேட்டார். தோணியைத் தாங்கிச் செல்லுவதிலேயே கவனத்தைச் செலுத்தியிருந்த தோணிக்காரன் பண்டிதரின் குரல் கேட்டுக் கவனத்தைப் பண்டிதர் பக்கம் திருப்பி “இல்லை ஐயா நான் ராமாயணம் படிக்கேல்லை ஐயா!” என்று மொட்டையாகப் பதில் சொன்னான்.

ஐயோ நீ என்ன மனி தனப்பா? ராமாயணம் படிக்காத

வாயும் ஒரு வாயோ? நீ ராமாயணம் படிக்காததினால் வாழ்க்கையின் கால் பாகத்தையே இழந்து விட்டாய்” என்று தோணிக்காரன்மேல் இரக்கப்பட்டார் சற்று வேலை பேச்சுக்களே இல்லை. தோணி நகர்ந்துகொண்டிருந்தது.

“தோணிக்காரா, தோணிக்காரா நீ மணிமேகலை படித்ததுன்டா?” என்று பண்டிதர் மறுபடியும் கேட்டார்.

அப்படி ஒரு பொம்புளைப் புத்தகம் இருக்கெண்டே எனக்குத் தெரியாதையா? என்று தோணிக்காரன் படக் கென்று பதில் சொல்லி விட்டான்.

ஐயோ நீ பெரிய பானி, மணிமேகலை படிக்காததினால் நீ உன் வாழ்க்கையின் அரைப் பாகத்தையும் இழந்துவிட்டாய். என்று பண்டிதர் மீண்டும் ஒருமுறை தனது கல்லையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார். தோணி சற்றுவேகமாக மேலும் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது சற்று வேலைக்குப்பின் பண்டிதரை மறுபடியும் பேசினார்.

தோணிக்காரா, தோணிக்காரா நீ சிலப்பதிகாரம் படித்திருக்கிறியா? என்ற பண்டிதரின் கேள்விக்கு “அதெப்படி ஐயா எங்களாலை முடியும்? நாம் வயித்தை நிறைக்கிறதுக்கே உழைக்க முடியுதில்லை” என்று அலுத்துக் கொண்டே பதில் கூறி னன் தோணிக்காரன்.

“தோணிக்காரா சிலப்பதிகாரத்தை நீ படிக்கத் தவறிய தால் வாழ்க்கையின் முக்கால்

பாகத்தையுமே இழந்துபோய் விட்டாய்! ஐயோபாவும் என்று” பண்டிதர் மேலும் அவன் மீது அனுதாபப்பட்டார். இப்போது தோணி நீரோடையின் நடுப்பகுதிக்கு வந்துவிட்டது. அடிவானத்தில் மின்னல் கோடி காட்டவானம் இடித்தது காற்று பலமாக வீசுத்தொடங்கியது. நீர் அலைகள் மேலெழுந்து மேலே முந்து தோணியை ஆட்டி ஆட்டி அலைத்தது. மழையும் கொட்டத் தொடங்கி விட்டது.

“பண்டிதரையா உங்களுக்கு நீச்சல் அடிக்கத் தெரியுமா?”

இப்பொழுது தோணிக்காரனே பண்டிதரைக் கேள்வி கேட்டுவிட்டான்.

“நீச்சலடிப்பதைப் பற்றி புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறேன். சமீ ஓடுதல், பிறநீச்சல், வலித்தல், உள்நீச்சல் அடித்தல், தனித்தனி கால் அடித்து நீந்துதல் ஆகிய நாலாவித நீச்சலைப் பற்றி யும் படித்திருக்கிறேன். என்று பண்டிதர் சொல்லி முடிக்குமுன் “ஆதைப்பத்தி நான் கேட்கேல்லை ஐயா நீங்க தன்னீரிலை நீந்தி இருக்கிறீங்களா? என்று தோணிக்காரன் மீண்டும் கேட்டான்.

“இல்லையே” என்ற பண்டிதர் பதில் சொன்னார்.

“அப்படியெண்டால் நீங்கள் உங்கவாழ்க்கையின் முழுப்பாகத்தையுமே இழக்கப் போகிறீங்க” என்று தோணிக்காரன் கூறிமுடிக்குமுன் ஒரு சமீக்காற்று தோணியைப் புரட்டி விட்டது.

“ஐயோ!” என்ற பண்டிதரின் மரண ஓலம் மட்டும் கேட்டது. பண்டிதர் நீரில் அமிழ்ந்திப் போனார்.

ஓடக்காரன் நீந்திக் கரைக்கு வந்துவிட்டான். பின்பு பண்டிதரைத் தேடினான். பண்டிதர் கரைக்கு வரவேயில்லை.

“பலஸ்தீன்”

எனும் புதிய நாடகம் தயாராகிறது
பிரபல நாவல் ஆசிரியரும்
வானேவி நாடக ஆசிரியருமான
இளங்கிரண் அவர்களின்

ஸ்ரீ ஸங்கா சாகித்திய கலாமன்றத்தின்

“பலஸ்தீன்”

எனும் நாடகத்தை
விரைவில் தயாரித்தனிக்கப் போகிறது.

இன்றைய முழு உலகின் கவனத்தையும், மனித குலத்தின் பெரும்பகுதியின் ஆதரவையும் பெற்ற போராட்டம் பலஸ்தீன் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டமாகும். ஏகாதிபத்திறமும் கியோனிசமும் கேர்ந்து நடாத்திய சுதியினாலும் ஆக்கிரமிப்பினாலும் பலஸ்தீன் மக்கள் தமது தாய்நாட்டை இழந்து, மனித உரிமைகள் எதுவுமின்றி அல்லற் படுகின்றனர். அதேவேளையில் தமது துண்பத்தையே துணிச்சலாக்கி தமது சுதந்திரத்திற்காகவும் உரிமைகளுக்காகவும் போராடி வருகின்றனர்.

பலஸ்தீன் மக்களின் வீரஞ்செறிந்த, தியாகங்கள் நிறைந்த இவ் விடுதலைப் போராட்டத்தைச் சித்தரிக்கும் ஒரு கலைப்படைப்பே “பலஸ்தீன்” எனும் இந்நாடகம்.

இளங்கிரண் எழுதித் தயாரிக்கும் இந்நாடகத்தை அவர் புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கும் பூஜ் ஸங்கா சாகித்திய கலா மன்றத்தின் முதலாவது படைப்பாக கொழும்பில் மேடையேற்ற இருக்கிறது.

For your requirements:

vist

SIVAS MOTORS

DEALERS IN MOTOR ACCESSORIES

Main Street,
Point Pedro.

Prop: A. S. BALASINGHAM

நகரத்தில் சிறந்த

- ★ பாண் தயாரிப்பாளர்
- ★ சிறந்த அறுக்கை உண்டிக்கு முன்னேடிகள்

சிற்றி பேக்கரி

220, ஆஸ்பத்திரி வீதி யாழ்ப்பாணம்.

யாமகா

YAMAHA

வெளியிணைப்பு இயந்திரங்கள்
திருத்துவதற்கு
நம்பிக்கையான ஸ்தாபனங்ம

நியூ கெங்கா ரேடிங் சென்றர்

76, ஆஸ்பத்திரி வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

அபேட்சகர் மனைவி: ஒல்லாந்தர் காலத்து கதிரை மேசையை எடுத்திட்டு சிவா பேணிச்சராலை வீட்டை நிரப்புவம் நாகர்மானவர் என்று நாலு வோட்கூட விழும்.

உங்கள் வீட்டுத் தளபாடங்களுக்கு

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

சிவா பேணிச்சர்

மொம்சாக் கட்டிடம்
11/5 ஸ்ராண்வி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விவேகிகள்

கறுப்புப் பறவைகளின்
உழைப்பை உறிஞ்சியபின்
ஹருக்கு அவைகளைக்
கதறக் கதற.....
அடித்து விரட்டுகின்ற
வெள்ளோத்தோல் விவேகிகள்
குடித்துக் கூத்தாட
துணைக்கு அழைக்கின்றார்
‘மோராமா ஹரோ கிருஷ்ண’
அழைத்த கிருஷ்ணனே—
அடராமா.....
கறுப்பன் ஆயிற்றே!

— குகா —

தனித்துவம்

அம்மா
பிச்சை
என்ற—அழைக்கு
சில்லறை
இட்டபோது,
ஆன்டவன்
உங்களுக்கு
எல்லா-வளமும்
நல்கட்டும்
என்றான்—
தனக்காக
வேண்டாது
பிறர்க்காக
வேண்டும்—தனித்துவம்
இதுவன்றே.

— மனோகரி சதாசிவம் —

வியாதி

மருந்தை
சாப்பாட்டின் -
பின்
முன்று தரம்
குடியென்றேன்
நான் -
முழசாக சாப்பிட்டு
முன்று நாளாச் சென்றுள்
அவன்

— ஆனந்தி —

சிரித்திரன் நடாத்திய புதுக்
கவிதைப் போட்டியில் ஏராள
மானேர கலந்து கொண்டனர்.
அனைவருக்கும் நன்றி ஆயினும்
பரிசுபெறத் தகுந்த கவிதையை
எவரும் எழுதாதது வருத்தத்
திற்குரியது. போட்டிக்கு வந்த
கவிதைகளில் பாராட்டுக் குரிய
கவிதைகள் இங்கு வெளியாகி
யுள்ளன. தரமான மற்றக் கவிதைகள் பிரசரமாகும்.

— ஆசிரியர் —

ஏ
து
க
க
வி
தை

அனுபவம்

காரணம் - என்ற
காற்றினால்
பருத்திருந்த
போலி
அங்கு பலான்
பணம்—என்ற
முட்பட்டு
வெடித்துச்
சிதறியது

M. S. சந்திரபோஸ்

தராதரம்

பட்டப் படிப்பேதும்
படித்தறியாப் பாரதியார்
இட்டமுடன் இசைத்த
இனிய கவிதைகளே
பட்டப் படிப்பிற்கு
பகுத்தாய்வு பண்ணுதற்குப்
பாடநால்

- சினாச் சாலை -

புள்ளி

கூப்பன் -
புள்ளி ஒன்றிற்கு
மூன்று யார்-
அதற்குமேல் இல்லை-
ஆணித்தரமாய் சொன்ன
சங்கக்கலை
மனேஜர் -
அடுத்துவந்த ஒருவனுக்கு
புள்ளி ஒன்றிற்கு-
ஐந்து யார்
அசல்த் துணி
கொடுத்தார்—
காரணம் - அவன் பெரிய
புள்ளி

மு. நா. யோராசா

ஏளனம்

மனைவி மக்கள்
எவரும் தேவையில்லை
என்று
உலக வாழ்க்கையை
வெறுத்து
சிவன் முன்
தவம் இருந்தவை
பார்த்து
சக்தி சிரித்துக் கொண்டாள்

மேமன் கவி

நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள்

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்
கழகம் நடாத்திய
சிறுக்கைப் போட்டி
முடிவுகள்.

முதற்பரிசு:

'கருத்துக்கள் மாறினால்'

எழுதியவர்: திரு. தி. சிவானந்தன்
46, நொத்தாரிஸ் லேண்ட், (சிவா)
அரியாலை யாழ்ப்பாணம்.

இரண்டாம் பரிசு

'அடி நாக்குகள் சில கரித்துண்டுகள்'

எழுதியவர்: திரு. இ. சி. சுந்தரவிங்கம்
திருமலை, சுந்தா
40, சமாது ஒழுங்கை, திருக்கோணமலை.

மூன்றாம் பரிசு

'வழிகாட்டிகள்'

எழுதியவர்: மாவினி கந்தசாமி
— சிவசக்தி —
“பூரண பவலம்”
கண்டி வீதி, சாவகச்சேரி.

பாராட்டுக்குரிய கதைகள்

● அரசன் எவ்வழி

எழுதியவர்: தமிழ்யா கலாமணி
(அல்லைக் கலா)
மணிமாளிகை
அல்லாய் தெற்கு, அல்லாய்.

● பாடம்

எழுதியவர்: திரு. மோகனன்
இராஜேஸ்வரி மில்
ஓமந்தை.

போட்டியில் பங்குகொண்ட அணைவருக்கும் எமது
பாராட்டுக்களும், நன்றிகளும், உரியன். பரிசுக் கதை
கள் வரும் இதழில் வெளிவரும்.

— ஆசிரியர் —

நகைச்சித்திரம்

மேலேயுள்ள சித்திரத்தைப் பார்த்தீர்களா? உங்கள் தகைச்சுவை உணர்வுடன் கூடிய சிந்தனைப் பறவேயை பறக்க விடுங்கள்.....

உங்கள் கற்பனையை இரண்டு பக்கத்துக்குள் அடங்கத்தக்கதாக எழுதியனுப்புங்கள். விக்ரர் அன்சன்ஸ் வழி நஞ்சும் 20/- ரூபா பரிசு உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றது.

முடிவுதேதி 25-6-77

— ஆசிரியர் —

கருவிக்கு பயப்படுகிறவன் தினை விதைக்க முடியாது.

ரஷ்யப் பழமொழி

உன் நண்பனுக்கு ஒரு நண்பனுண்டு. உன் நன்பனின் நண்பனுக்கு ஒரு நண்பனுண்டு எனவே ஏச்சரிக்கையாக இரு.

காக்காய் பிடித்தல் வெற்றுக் கரண்டியால் ஊட்டுவது.

வெற்றிக்குப் பல்லாயிரம் பெற்றேர்கள் தோல்வி என்றுமே அல்லதை.

ஐஞ்சிபதி கெண்ணடி

கணவனை அதிக தூரத்திற்குச் செல்ல விடாதீர்கள். பிரமச்சாரியை அதிக அருகில் வர விடாதீர்தள்.

வாய்க்காலும்

வரம்புகளும்

அந்தி சாய்ந்து கொண்டு வருகிறது.

வழமைபோல அந்தித்தொடு வானமும் வெற்றிலைச் சாயம் ஏறும் உதடுகள்போல சிலக்கத் தொடங்கி விட்டது. எங்கோ ஒர் திக்கில் ஒளித்தெறிப்பாய் வெட்டும் மின்னல் முழுமை பெருமல் சிதறிக்கொண்டிருந்தது

சரவணை ஒரு மறைக்கு இரு முறை தன் வயலைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்து விட்டான் அந்த நாலு ஏக்கர் காணியில் எந்த மூலையிலும் ஈரப்பசன் டையையே காணமுடியாதிருந்தது. எப்போதும் பொங்கிப் பிரவாகித்து கட்டும் றிப்பையே உடைத்துப்பாயுமளவிற்கு நீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கும் வடாகாடி வரவைகூட வந்து வரண்டுபோயிருந்தது. வயல் வரப்பில் உழை துளைக்கும் குள் நண்டுகள் தானும் செத்துக் கோதாகிக் கிடந்தன. களைகள் செழித்தோங்கி வளரும் நேரத்தில் நெற்பயிர்கள் பிள்ளைப் பெறும் நாளை எதிர்பார்க்கும் பிள்ளைத்தாச்சிபோல குடலை கக்கும் நிலையிலிருந்தன. நீர் விட்டால் இன்றே நாளையோ கதிர்க்கும் நிலையிலிருந்த நெற்பயிர்கள் நீரின்றி ஏக்கமுற்ற நிலையிலிருந்தன. சரவணையின் உள்ள மும், முகமும் அதைவிட இருமடங்கு வாடிக் காணப்பட்டது. நெஞ்சம் கனலாக நெடுமூச்செறிந்தான்.

சரவணைக்கு வயது நாற்பது தான். என்றாலும் கடின உழைப்பும், கஸ்டநிலைமையும் வயதை

— மயில் மகாலிங்கம் —

சரவணையின் இரத்தம் கொதித்தது. டேய் ஓவிசர்! என்ன சொன்னாய்? உன்னைப்போல அக்கிரமச் சோறு திண்டு என்ற குமர்கள் வளரல்ல அதுகளைக் கண்டு மழை பெய்யாமலிருக்க. உன்னைப்போல அயோக்கியர்களாலதான் மழையே பெய்யாமலிருக்கு. மழை பெய்ய வேணுமென்டால் உன்னைப்போல சமூகத்துரோகிகள் இருக்கக் கூடாது.

தாராளமாக கூட்டிக் காட்டின. உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்த உடலானாலும் உரமேறிய உள்ளம் அவனுடையது.

ஆலங்கேணியிலிருந்து பன்கு ஈத்துக்கு குடியேறிய குடும்பங்க ஞான சரவணையின் குடும்பமும் ஒன்று. இரு குமர்களை வளர்த்து விட்ட சரவணையால் அவர்களை குடும்பமாக்கிப் பார்க்கமுடியாதிருந்தது. காலம் கைகொடுக்க மறுத்தது. சென்ற போக வேளாண்மையும் காலை வாரிவிட்டது. இந்தப்போகம் நம்பிக்கையாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் சென்ற ஒரு மாதமாக குளத்தில் நீரில்லாததால் இம்முறையும் காலை வாரிவிடும்போவிருந்தது. வாய்க்காலில் தண்ணீர் விடமறுத்துவிட்டார்கள். மழையும் பெய்ய மறுத்து அடம்பிடித்தது

குடி நீருக்காக மட்டும்போது யதாக குளத்து நீரை இடையை டையே திறந்து விட்டனர். மழை பெய்வதற்கான அறிகுறிகள் எதுவுமே இதுவரை இல்லாமலிருந்தன. ஆனால் இந்த இரண்டொரு நாட்களாக அந்திநேரத்தில் மேற்குவானம் மெல்லச் சிவக்கத்தொடங்கியிருந்தது. எங்கோ ஒரு திக்கில் மேற்குக் கோடியில் வெட்டும் மின்னல் கீற்றுக்கள் சரவணையின் உள்ளத்தின் ஒரு

கோடியில் நம்பிக்கைக் கீற்றுக் களை ஏற்படுத்தாமலில்லை. அந்த ஒரு நம்பிக்கைக் கீற்றில்தான் சரவணையின் நெஞ்சம் ஒர் எதிர் பார்ப்பு தோன்றியிருந்தது. அந்த எதிர்பார்ப்பு உருவம் பெறவேண்டுமானால் சரவணையின் நெஞ்சம் நிறைவெற வேண்டுமானால் இன்றே நாளையோ மலடு தட்டிய வானம் கருக்க காண்டு ஒர் மழையை பிரசவித்தாக வேண்டும். இந்த இரண்டு நாள் தப்பினுலே போதும் வயலை கைவிட வேண்டியதுதான். அதன் பின் மழை பெய்து ஏற்றபடும் வினைவை அறுவடை செய்வதை விட பன்றி, குருவிகளுக்கு விட்டு விடுவது எல்லவோ மேல் புண்ணியும்கூட.

சரவணையின் உள்ளத்தின் ஒரு கோடியில் தோன்றியிருந்த நம்பிக்கைக் கீற்று அவளையறியாமலேயே கோடைமின்னலாய் பிரகாசமுறத் தொடங்கியது. அவனுது அந்தராத்மா இன்றே நாளையோ மழை பெய்துவிடுமென திடமான ஆரூடம் சொல்லிவிட்டது. அவனால் அதை முறருப் பற்று மனதைத் தேற்றிக் கொள்ள முடியாமலிருந்தாலும் அந்திச் செவ்வானத்தைப் பார்த்தபோது ஈரக்கசிவாக நம்பிக்கை ஏற்படவே செய்தது.

மழை பெய்துவிட்டால்.....

என் கல்யாணத்தை
தேர்தல் காலம் பார்த்து
வைக்கிறீங்க?

அபேட்சகர்கள் ஐஞ்சைப்
பத்தைக் கூடத் தருவினம்.

நினைக்கவேசரவளையின்
நெஞ்சம் பூரிப்பால் நினைந்தது.
முற்றி வெடிக்கக் காத்திருக்கும்
பழைய பிரச்சனைகளையும், முனை
யிட முனைப்புக்காட்டி நிற்கும்
புதிய பிரச்சனைகளையும் அறுவ
டையின் பின் அறுவடை செய்து
விடலாம் அதன்பின் பழுவற்ற
இதயத்தோடும் நெஞ்ச நிறைந்த
திருப்தியோடும் செயலாற்றக்கூடியதாயிருக்கும்.

இந்த மழை பெய்தால் அந்த
மாதமே முத்தமகள் ராதாவின்
திருமணத்தை முடித்துவிடலாம்
அவளை இன்னும் வைத்திருப்பது
விபரீதங்களுக்கு வழி கொள்ளிடும்
அதை நினைத்தபோது அன்று
நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சி மனத்தி
ரையில் ஒருசில கணங்கள் நிழலாடி மறைந்தது.

அன்று ராதா மட்டும் வீட்டில் இருந்தாள். தனிமை சலிப் பூட்டியதால் வீட்டினுள்ளிருந்து வெளியே வந்தவளுக்கு பொன்றுத் தயாராகக் காத்திருந்தது பக்கத்துவிட்டு நறய் கறுப்பியோடு ராதாவிட்டு சடையன் சல்லாபம் புரிந்து கொண்டிருந்தது. அவைகளில் வேடிக்கைப் போக்கில் ராதா

சிந்தனையை இழந்து, நரம்புகளின் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டு. பொய்யை மெய்யாக நினைத்துச் சிறங்கிப்பொயிருந்தாள். உடலின் வெப்பத் தகிப்பை அவளே உணர்க்கூடியதாயிருந்தது. உடலில் இன்முறியாத ஓர் மின் ணேட்டம் ஏற்பட்டது. அந்த மின்ணேட்டம் தன் தோளின் மூலம் அதிகரிக்கப்பட்டது போல் உணர்ந்தாள் அந்த இடத்தை தடவியவளின் கையில் ஒரு கரம் தட்டுப்பட திடுக்கிட்டுத் திரும்பினால். அங்கே அத்தானை அமரன் நின்றிருந்தான். முன்னொல் எடுப்பது போல வெம்மையை வெம்மையால் தணிக்க தவிக்கும் தவிப்பு அவள் கண்களில் தோளில் வைத்த கையை எடுக்காத நிலையில் மற்றக் கையும் ராதாவின் இடையை மலைப் பாம்பு இரையை சுற்றி வளைப் பதுபோல சுற்றி வளைத்து ராதா மறுப்பு எதுவுமேயின்றி உணர்ச்சிப்பிரவாகத்தின் வேகத்தில் தன்னை இழக்கத் தயாராகிய வேளை அண்மையில் சரவணையின் செருமல் ஒளிகேட்டு சிறைமீண்டுச்சயநினைவை அடைந்தாள். சரவணை தோளில் மன்வெட்டி யோடு வயலினிருந்துவந்துகொண்டிருந்தாள் அமரன் பின்புறமாக நழுவிக்கொண்டிருந்தான். ராதா செய்வதறியாது தினைத்துப் போய் உடல் வியர்த்த நிலையில் நின்றாள்.

சரவணை மறைந்து செல்லும் மருமகன் அமரனைக் கண்டுவிட்டான் “உன்ற அத்தானை வந்து போனார்?” சரவணையின் கேள்வி கோடை வரட்சியாய் ஆனால் அர்த்த புஷ்டியோடு ஒவித்தது.

ராதா குனிந்த தலை நிமிராது தலையாட்டினால் நெல்மணி முற்றிய கதிர் பாரம் தாளாது தலை குனிந்து காற்றுக்கு ஆடுவதன் மறுபதிப்பு அது. சரவணை வேறு எதுவுமே பேசவில்லை. சடையன் கறுப்பி சோடியை ஒரு முறை

பார்த்துவிட்டு, வீட்டுக்குள் சென்றுகொண்டிருந்த ராதாவையும் ஆழம் ந்த அர்த்தபுஷ்டியோடு பார்த்து வெப்பப்பெருமுச்செறிந்தான் தன்னையே நொந்து கொண்டான் அந்தக்கணம் அடுத்த மாதம் ராதாவின் ஏக்கவுணர்வுகளுக்கு எப்படியாவது முடிவைத்தேடிக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென முடிவெடுத்துக் கொண்டான்.

சரவணை வயலினிருந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தான். அந்தி கருக்கலுறவு தொடங்கியிருந்தது. அடிக்கடி மேற்குக்கோடித் தொடுவானத்தை திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டே நடந்தான் அந்திச் செவ்வானத்தின் செந்திறம் அளவுமீறி இரத்தச் சிவம்பாகச் காணப்பட்டது. அந்தச் சிவப்புவடமுனையிலிருந்து மெல்ல மெல்லக் கருமையற்ற அழியத் தொடங்கியது. மின்ஸல் கிறுக்கள் அமைச்சர்களின் வரவேற்பின்போது மின்னும் ‘பிளாஸ்க்கமெரா’ போல தொடர்ச்சியாக ஆனால் இடைவிட்டு வெட்டின்.

தொண்டன்

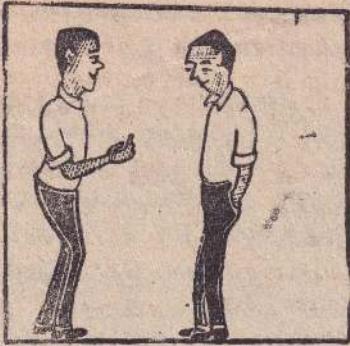
மணிக்கூடு ஒடிக்கொண்டிருந்தது நிமிச்கம்பி மணிக்கூட்டை ஒருமூற சுற்றியது. மணிக்கம்பி ஒரு இலக்கத்தை மாத்திரம் சுற்றியது. ஆத்திரமடைந்த நிமிடக்கம்பி மணிக்கம்பியைப் பார்த்து ஆவேசத்துடன் கேட்டது.

“நீ ஒரு சோமபேறி நான் ஒரு வட்டத்தைச் சுற்றி வரும் போது நீ ஒரு இலக்கத்தை மாத்திரம் சுற்றுகிறோய்”

மணிக்கூட்டுக் கம்பி பெருமித்துடன் சொன்னாது.

“நான் தலைவன், நீ தொண்டன்”

- அம்பலத்தான் -

என்ன குமார்... நீயும் தேர் தலில் நிற்கிறியா? வீடு வீடாகத் திரியிறியே.

“..... அப்படி ஒன்றுமில்லை வேட்பாள நண்பனேடு வீடுவீடா கத் திரியிறன் எனக்கொரு பெண் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு.

— அதிமதுரம் —

‘நிச்சயமாக நாளைக்கு மழை பெய்யும் சிலவேளையில் இன்டைக்கு விடியப்புறம் நிலவுதயத் துக்கு பெய்தாலும் பெய்யும். கோணேஸ்வரா நீதான் துணை’ சரவணை தனக்குள்ளாக கதைத் துக் கொண்டாலும் அது ஒவி வடிவம் பெற்று முனுமுனுப்பாக மாறியது.

‘சரக்’

ஏதோ சரவணையின் கால் குதியில் மிதிபட்டு நொருங்கியது மிதிபட்டு நொருங்கிய தன்மை யைக் கொண்டு சரவணை அது நத்தையாகத்தானிருக்க வேண்டு மென்டனே ஊகித்துக் கொண்டான்.

“சச்சாச்சா! அநியாயமா மிதிபட்டுப்போச்சு” தனக்குள்ளாக சரவணையின் இரக்கால்கள் மிதியிருந்தது. அனுதாபத்தோடு அதனை மன்வெட்டியால் வாரி எடுத்து புல் நிறைந்த வீதி ஓர

மாகப் போட்டுவிட்டு நடந்தான் இன்னெனுமுறை வேறு யாரும் மிதித்து விடாமலிருக்க வேண்டு மென்பதே அவனது இரக்கவு ணர்வு.

“ஆரது? ஓ! ஒவிசர் ஜயாவா எங்க இந்தநேரத்தில் போறீங்கு? எதிரே வைசிக்கிலில் வந்த நீர்ப்பாசன ஒவிசரை மறித்துக் கதை கேட்டான் சரவணை ‘இஞ்சால் ஒரு முக்கியமான விஷ யமாய் போறன். சணங்க நேரமில்லை வாறன்.’ பிடித்த பிழெற்ககை தளர்த்தி ‘வைசிக்கிலை’ மிதித்தார் ஒவிசியர்.

‘என் ஒவிசர் இந்த நாளையிலை தண்ணீ வராதோ?’ நப்பாசையின் எழுச்சியில் சரவணை கேள்வி பிறந்தது.

‘மஹாம் குளத்தில் பத்தடி தண்ணீதானிருக்கு! தண்ணீ திறந்துவிட்டா அடுத்த மாதம் பெய்ப்பிற மழைக்கு முன்னால் குளம் வற்றிபோய்விடும்’ குடி தண்ணீருக்கே திண்டாட்டமாய் போயிடும். அந்திவானம் இரண்டொரு நாளா நல்லாச் சிவக்குது தானே கெதியில் மழைவரும் கவலைப்படாதீங்கு’ ஒவிசர் சொல் விக்கொண்டே அவசரமாய் சென்று மறைந்துவிட்டார்.

‘பாவம் மனுசன்; அந்தாளின்ர வெள்ளாமையும்தானே தண்ணீயில்லாமச் சாகுது குளத் தில் தண்ணீயிருந்தா தன்ற வெள்ளாமைக்காவது திறக்காம வீடு வாரா? இந்த ஊர்ச்சனங்கள் அந்தாளை அநியாயமா திட்டுது கள். தன்ற வெள்ளாமைக்கு மட்டும் ரகசியமா தண்ணீ திறந்து விடுகிறதாக பாவம் ஒவிசர்’ சரவணை ஒவிசருக்காக மனதுக்குள் ஒத்துஅதிக்கொண்டு வீட்டுக்குள் சென்றுன்.

ராதா தேனீரை கருப்பட்டி யோடு கொண்டுவந்து கொடுத்தான் சரவணை அதனைக் குடித்து விட்டு அலுப்புத்தீர வெறும்

தரையில் சாய்ந்தான். அப்படியே கண்களை மூடிவிட்டான்.

இரவு ஒன்பது மணியளவில் தான் சரவணை வழமையாகச் சாப்பிடுவான் இன்றும் வழமை போல் சாப்பிட அவனை ஏழுப் பியவுடன் கால்கை முகம் கழுவ கிணற்றடிக்குச் சென்றுன்.

கிணற்றுக்கு அண்மையில் தான் நீர்ப்பாசன வாய்க்காலிருந்து வாய்க்காலில் நீரின் சலசலப்பு ஒலி கேட்டது. காதைக்கூர்மையாக்கிய சரவணையால் அதை நம்பவே முடியவில்லை. வாய்க்கால் நிறைந்த நீர் சலசத்து ஒடிவந்து சரவணை தாமதிக்கவில்லை கருசுறுப்படைந்தான் மன்வெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வயலைநோகி விரைந்தான்.

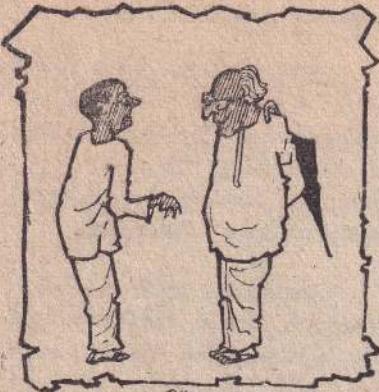
ஒவிசர் இப்பதானே குளத்தில் தண்ணீயில்லை திறக்க ஏலாது என்றார். ஒருவேளை குடி தண்ணீயா இருக்குமோ? குடிதண்ணீ எண்டாலும் இவ்வளவு தண்ணீய ராத்திரி நேரத்தில் திறக்கிறதால் ஆருக்கு லாபம்? சரவணையின் உள்ளம் பலவாறு எண்ணமிட்டு விடைகிடையாது நிலையில் வயலை அடைந்து தனவயலுக்கு நீரை திருப்பிவிட்டு அங்கேயே நின்றுவிட்டான்.

‘ஒவிசர் ஒருவேளை ஊர்சனம் சொல்லுறமாதிரி தன்ர வயலுக்காக ரகசியமாய் தண்ணீ திறந்து

ஓருவர்: எதற்காகத் தலைகீழாக நிற்கிறீர்கள? பஸ் நிலையத்தில் யோகாசனப் பயிற்சியா?

மற்றவர்: இல்லை சில பஸ்களின் பெயர்ப் பலகைகள் தலைகீழாக இருக்கின்றது அதைப்பார்க்கத்தான்.

- ச. ரா. பா. -

என்ன கல்யாணப் பதிவாளர் வீட்டால் வருகிறோம்.

நம்ம அபேட்சகருக்கு ஊரில் கல்யாணம் செய்யப் போறவர் களின் விஸ்ட் தேவையாம..... தவறுமல் சமூகமளிப்பதற்கு.

விட்டிருப்பாரோ? அப்படிச் செய்யக்கூடியவர்தானு அவர்" எழுந்த சந்தேகத்தை நம்ப மறுத்து கடமற்ற சரவணையிலுள்ளது.

முன்வரவை நிரப்பிக்கொண்டிருந்த வேளை "ஆரது அங்க நிற்கிறது?" யாரோ அதட்ட லோடு சரவணையை நெருங்கிவர்க்க வேளை நெருங்கிவந்த ஒவிசர் மீண்டும் கேட்டார் "ஓ சரவணையோ? உமக்குத்தானு அவசரமா தண்ணி திறந்து விட்டது? தண்ணியை மறித்துக்கட்டி என்ற வயலுக்குத் திருப்பி பாயவிடும்" கடுமையோடு ஒவித்தது குரல்.

சரவணைக்கு எல்லாம் விளங்கிவிட்டது. "ஓவிசர் ஜீயா என்ற வயலுக்கும் கொஞ்சம் தண்ணி பாய்டிடும் உங்களுக்குக் கோடி புண்ணியம்" கும்பிடாத குறையாக செஞ்சினைக் கரவணை.

"கம்மா போ! குளத் தில தண்ணியில்லாத நேரத்தில கண்டவன் நின்ட வனுக்கெல்லாம்

தண்ணி திறந்து விட்டால் குடி தண்ணி விட எங்கே போறது. இன்னைக்கோ நாளைக்கோ மழை பெய்யும் அதைப்பார்த்துக்கோ

ஓவிசர் சரவணையின் வயலுக்குப் பாய்ந்த நீரை மறித்துக்கட்டி தன் வயலுக்குப் பாய்விட்டார். அநியாயத்தைக் கண்டு சரவணையின் நெஞ்சம் கொதித்தது. கைகள் துருதுருத்தன. சூடாக இரண்டு வார்த்தை சொல்ல உதடு டுத்தத்தத் தொறுமையைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு சொன்னன்.

"ஜீயா உங்களைவிட நான் ஏழை ஜீயா; என்ற நிலைமை உங்களுக்கும் தெரியும்தானே இந்த முறை வயல் விளையாவிட்டால் அதன்பின் என்னால் தலைதாக்கவே முடியாதைய்யா. இரண்டு குமர் இருக்கு. அதுகளின்ற கலை யானத்தை முடித்து வைக்கிறதென்டால் இந்தமுறை விளைஞ்சால் தான் முடியும். கொஞ்சம் தயவு காட்டி என்றவயலுக்கும் தண்ணி பாய விடுங்கயா." இப்போது சரவணை காலில் விழாத குறையாக கையெடுத்துக்கும்பிட்டான்.

"கும்மா பிசத்தாம போ காணும்! உன்றை குமர்களை கரை சேர்க்க நான் தண்ணி திறந்து விட வேணுமோ? உன்ற குமர்களால்தான் மழையே பெய்ய பஞ்சிப்படுகிறது. அதுகள் ஆடும் ஆட்டத்துக்கு கலியாணம் ஒரு கேடா" ஓவிசர் சொல்லிவிட்டு தண்வயலை நோக்கி நடந்தார். அவரது வாய்க்கால் வரம் பையீரி வார்த்தைகள் சிதறின்.

சரவணையின் இரத்தம் கொதித்தது. "டேய் ஓவிசர்! என்ன சொன்னா? உன்னைப்போல அக்கிரமச் சோறுதின்டு என்ற குமர்கள் வளரல்ல அதுகளைக் கண்டு மழை பெய்யாமலிருக்கல்ல உன்னைப்போல அயோக்கியர்களால்தான் மழையே பெய்யாமலிருக்க குழும பைய்யவேணு

மெண்டால் உன்னைப்போல சமூகத் துரோகிகள் இருக்கக்கூடாது"

தலைக்குமேலே உயர்ந்த மன வெட்டி ஒவிசரின் தலையில் செங்குத்தாய் விழுந்தது. அன்று நத்தைக்கு இருக்கிய அதே உள்ளாந்தான் அதனையும் செய்தது.

"ஜீயோ!" என்ற அலறலுடன் ஓவிசர் வாய்க்கால் நீரில் சாய்ந்தார் நீர் செந்திறம் கலந்து பாய்ந்தது. அந்த நீரை சரவணை தன் வயலுக்குத் திருப்பிப்பாய்ச்ச ஆரம்பித்தான் அமைதியோடு.

விடியும்வேளை அது பிற நிலவு உதயமாகிக்கொண்டிருந்தது. எங்கிருந்தோ கருமேகங்கள் மூட்டம்போடத் தொடங்கின. கருக்கொண்ட மேகங்கள் பிரசிக்க நீண்டநேரம் எடுக்கவில்லை அந்தப் பிரசவ வேதனையின் கண்ணீராய் மழை கொட்ட தொடங்கியது.

அடுத்தநாள்—

அந்திகாயும் நேரம் தொடுவாணம் சிவக்கவில்லை, மாருக கருமுகில்களின் சிகரம்ஜூன்று எங்கோடு கோடியிலிருந்து அசரவேகத்தில் மேலெழுந்து கொண்டிருந்தது.

(யாவும் கற்பனை)

—
மணிமொழிகள்

காரியம் நடந்த பிற பாடு யோசனை சொல்லது அறுவடைக் கப்பறம் மழை பெய்தாற்போல.

- ஹாலன்டு -

இரகசியம் என்பது நட்புக்குரிய கற்பு.

தாகத்தால் தலைக்கும் ஒருவனுக்கு ஒருசொட்டு தண்ணீருக்கு முன்னால் ஓராயிரம் முத்துக்கள் மதிப்புள்ளதாகாது.

— பாரசீகம் —